

РАЗВИТАК

ГОДИНА VI - БРОЈ 15, 11. ЈУН 2010.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

Успешно завршавамо још једну школску годину. У животу школе низали су се бројни догађаји. Поносни смо што смо ове године били домаћини матурантима из Србије.

Мали и велики матуранти праве важне животне кораке. Желимо да им знање и дипломе помогну да пронађу свој пут, пут успеха и среће.

На путу живота корачајте смело, сигурно и достојанствено!

Редакција

Ово су наши најбољи матуранти - ученици генерације 2009/10 из основне и средње школе

Љубица Мићић, VIII/1

Одлична ученица примерног владања.
Радознала, свестрана и креативна.
Озбиљна и поуздана.
Добра другарица.
Активна у спортској, ритмичкој и фолклорној секцији. Учествовала на бројним приредбама и смотрама. Успешна на такмичењу у знању и вештинама.

Радован Мићановић, IV/1 С.Ш.

Одличан ученик са примерним владањем.
Вредан, одговоран и амбициозан.
Добар друг.
Сјајан спортиста, први у бацању кугле и скоку у вис. Одличан пантомимичар.
Члан драмске, литерарне и фото секције.

Ми смо мали матуранти

Осам година дружења, учења, разних згода и незгода прошло је брзо. Наши осмаци праве први озбиљан корак у животу. Уписују средњу школу и бирају будуће занимање. Желимо им пуно среће и успеха у даљем школовању!

VIII/1

Саво Вујић

Ведрог осмеха, високог стаса, упоран и храбар, спортиста је прави. Девојкама често он је у глави.

Марко Дукић

Ми имамо једног дечка. Путује стално Београд - Ечка. На карти се одлично сналази, а математичка решења лако налази. Радозналост је његова врлина, слушати га често права је милина.

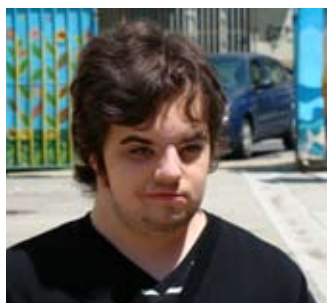

Александра Зарић

Анђео с Косова она је прави, коврџе с поносом носи на глави. Она је пркосна и смела, "Херој Београда" уздигнутог чела.

Љубица Мићић

"Љубичица-паметница" надимак њен је, смерна и нежна пример је свима. Она је радост донела нама, а кад је упознате донеће и вама.

Коста Радовић

Црта и пише све лепше и више. У води он је делфин прави, другове своје воли и пази и често их по глави мази.

Бранка Ристивојевић

Вредна ко пчела, погледа смела, када може; ако има она увек помаже свима. Сналажљивост је њена јача страна, она ће бити фризер без мана.

Валерија Ђачић

VIII/2

Заједно смо од трећег разреда. Време које смо проживели кратко је, али сећање на много лепих, узбудљивих и вредно проживљених дана вечно је.

Ми смо осмо два: Дејан, Сузана, Зорица, Јован, Ерђан, Душан и наставница Милица.

Милица Петковић

Шта мали матуранти кажу о завршетку основне школе и својим будућим плановима прочитајте у наставку текста:

Прошло је већ осам година мог дружења са другарима из школе. Дошло је време да се спремамо за малу матуру. Сећам се и сада како смо мали били када смо пре осам година уписали први разред. Били смо уплашени и несташни. Сада смо одрасли, свако са својим плановима за будућност. Једва чекам када ће доћи наши другари из Крагујевца, Јагодине, Суботице и Ниша код нас у госте. Водићемо их на излет и сви заједно прославити крај осмог разреда. После ћемо прославити малу матуру у ресторану. Биће баш весело. Ја ћу обући лепу хаљину и ципеле са високом штиклем. Лепо ћемо се дружити. Ето, то је крај једног детињства, крај једне мале матуре, а почетак једног зрелијег доба.

Сузана Симић VIII/1

Још неколико недеља и завршићу основну школу. Поново ћу бити одличан ђак као и сваке године. Одлучила сам да упишем средњу, четворогодишњу школу, смер – графичар. Радује ме што ћу ићи у школу са мојом драгом кумом Љубицом. Моћи ћемо да упознајемо нови свет, да учимо, разговарамо и договарамо се о свему. Последњих дана сам забринута због прославе мале матуре. Волела бих да то буде леп и свечан догађај који ћу заувек памтити. Желела би да имам дивну хаљину и праве женске ципеле. Волела бих да изгледам као краљица, да будем најлепша девојка. Припремила сам леп накит: нарукнице, огрлице и минђуше. Слагаће се са хаљином и ташном у којој ћу понети шминку и парфем. То ће бити изузетно вече. Сада је време да озбиљно планирамо будућност, да мислимо о будућем занимању и обезбеђивању своје породице. Радујем се новим догађајима и новим искуствима. Верујем да ће бити лепо и срећно.

Александра Зарић VIII/1

Мој први дан у школи, био је давно, првог септембра 2002. године. И сада се сећам. Тога дана, била сам јако уплашена. Убрзо сам се упознала са другарима, уз које ми је основна школа брзо прошла. У школи сам научила све што сада знам. Да читам, пишем, рачунам али и да се сналазим ван школе. У школи сам стекла и најбољу другарицу. То је Александра Зарић. Нас две смо сада и куме. Волимо да помажемо једна другој, заједно учимо, нисмо ни имале проблема у школи. У свему нам је помагала наставница. У школи ми је најлепше дружење на физичком, па ћу се тога сећати. Једино нисам волела приредбе, али су ми другари помагали у томе. У школи не бих ништа мењала, јер је баш овакву волим.

Љубица Мићић VIII/1

Време брзо пролази, а ми деца растемо. Када сам пошао у школу нисам ништа знао. Нисам знао ни да говорим, ни да пишем и читам. Сада све то знам. Стекао сам и добре другове. Зато сам срећан и задовољан. Ускоро је крај школске године. Срећан сам што завршавам школу, али и тужан што се растајем од својих другова.

Ерђан Мароли VIII/2

6 Матуранти

Матуранти срећно!

Четрнаесторо младих људи завршава школовање. Одлазе путевима које су сами изабрали. Ми, њихове одељењске старешине, учествовали смо у њиховом одрастању, били смо и њихови наставници и учитељи живота. Надамо се да смо допринели да постану добри, успешни и срећни људи. Корачајте уздигнуте главе, ми смо за вас увек ту!

III/1

И ова генерација матураната завршава и одлази. Значи да су сазрели да сами корачају кроз живот. Желим им да буду поштени грађани, да имају своју породицу и да буду задовољни својим животом. Знам да они никад неће отићи из ове школе заувек, често ће долазити да нас обиђу и са задовољством причати како живе и шта им се догађа. И Милан и Есад били су несташна деца, а изашли из школе као добри људи. О њима говоре стихови.

Есад

Чист и увек дотеран,
прави ђак,
рекло би се школу воли,
а од свега једино
му пракса годи.

Милан

На први поглед
миран и повучен,
а он "фаца" права -
девојница му је пуна
глава.

Олгица Славковић

III/2

Владимир Стојачковић

Влада Стојачковић је бистар дечко, вредан, када жели и када је мотивисан. Желим му да постане свестан колико може и да онда слободно и храбро то и остварује, да га не кочи неповерење у себе, предрасуде и сличне препреке. Желим му да постави себи циљеве, одабере окружење добрих људи, угледа се на вредне и успешне и верује у добро...

Никсон Хаљиљи

Никсон је дошао са Косова и уклопио се врло брзо у нову средину, као што би се, сматрам, уклопио у било коју средину, јер његово средство су његове карактерне особине и чисто срце.

Никсон је одговоран, брижан и заштитнички настројен према људима, а то су особине које се све ређе срећу.

Срећна сам и захвална што сам била мали део његовог живота и одрастања. Хвала ти Никсоне, поносна сам на тебе, желим ти пуно среће.

Борислава Пешић

III/3

Хармонија различитости – то је III/3 сажето у две речи
Троје ученика - три личности. По свему се разликују, а функционишу као тим. Можда их повезују исти снови и жеље.

Делфина – сналази се у игри речима као делфин у океанима.

Читање и писање су њена велика љубав. Наш часопис би био сиромашнији да није било њених писаних радова. Писала је о својим жељама, плановима за будућност, коментарисала посете, излете, изложбе, екскурзије... Страствени је љубитељ фудбала, не само као навијач, активно га и игра. Ко зна? Можда једног дана заигра за репрезентацију.

Владица – насмејан, добар, нежан као плишана играчка - "меда".

Шта се крије иза осмеха? Велики таленат за уметност. Његови цртежи красе паное и зидове у школи. Воли спорт, навијач је "Партизана". Омиљени друг, добрица, стуб одељења. Надам се да ће га оптимизам и осмех водити кроз живот.

Ту је и **Миланче** који остаје у школи још годину дана. Он ће бити матурант следеће школске године. Активни спортиста, стонотенисер великог талента. У трећем три, чини ми се да је Милан био баланс између другова, школских обавеза и спортског начина мишљења и понашања. О њему више следеће године.

Шта рећи после три школске године? Чинило ми се лако ћу водити разред, само их је троје. Није било лако разумети три у свему различите личности и поштовати њихове различитости. Моје жеље као њиховог наставника су:

- да добијем позивницу за самосталну изложбу слика – аутор Владица Нукић.

- да ме моја Делфина позове на промоцију своје књиге.

Надам се да сам као одељењски старешина успела да их бар мало припремим за изазове који их очекују у будућности.

Мирјана Бојанић

III/4

Иако су већ једанпут прославили матуру, Драго и Милан су поново матуранти. Пошто су, прошле године, завршили школу пожелели су да наставе своје школовање на трогодишњем образовању. Њиховој жељи изашли смо у сусрет. Ученици су успешно савладали програм трећег разреда и оспособили се за занимање подополагач. Желим им пуно среће и успеха у даљем животу и раду!

Дарко Ђорић

8 Матуранти

Вољеном IV/1

Дванаест година сам имала деветоро деце. Од 28. маја вас шесторо одлази, а ја остајем само са троје. Крај школске године је ту, а са њим крај школовања и растанак са вама са којима сам од првог разреда основне школе. Са носталгијом у срцу, чежњом и сећањима сви окрећемо нови лист, крећемо у нове победе, у непознате просторе. Једно је сигурно, време проведено заједно, заувек ћемо сви памтити. Присећам се како је све почело, ваших лица, уплашених, али заинтересованих да се што пре уклопе у средину и схватам да су прошли дани

проведени са вама били јако лепо. Било је и успона и падова, али смо заједно могли све. Сада када вас погледам у души осећам задовољство, када пред собом видим оне до јуче мале људе, како су израсли у одрасле, паметне особе. Сећам се свих ваших свађа, помирења, несташлука, првих симпатија, љубави... Све је то део мене и чини ме испуњенијом. Кроз пар недеља сви ћемо у свечаним оделима, са тугом и срећом у срцима испраћати последње дане једног дивног времена које одлази у неповрат. Пред вама стоји један нови почетак, једна велика животна раскрсница са пуно обавеза и задатака који ће вам понудити више путева. Ја се надам да ћете изабрати прави и најбољи јер ви то и заслужујете! Будите такви као што сте до сада били и бићете успешни у свему што будете радили. Знајте да вас ја пуно волим и да ћете увек заузимати једно посебно место у мом срцу, јер били сте ми више од ђака, били сте моја деца.

Ваша Драгица!

Драгица Лошић

Хероји Београда

Награде Града Београда уручене су и ове године свима који су својим радом, храброшћу, знањем и енергијом заслужили да буду проглашени за најбоље. На иницијативу градоначелника Драгана Ђиласа, први пут је додељена награда "Херој града Београда". Част да се назову херојима града ове године добиле су две наше матуранткиње Александра Зарић из VIII/1 и Делфина Феризовић, ученица III/3 разреда средње школе.

Редакција

Матурско вече

Ове године наша школа била је домаћин прославе матуре свих школа из Србије. Свечана вечера организована је у хотелу Престиж, а прослави су се прикључили и наши мали матуранти. У лепом расположењу, матуранти

Улазак матураната

су улазили у паровима, а вече је отворила директорка школе Лепосава Петровић добродошлицом и позивом на плес. Програм је водио глумац Марко Стојановић.

Ученици генерације наше школе, Љубица Мићић и Радован Мићановић, добили су лепе награде. Затим смо изабрали мис и мистера вечери и најбољи плесни пар. Организована је томбола са пригодним поклонима.

Матуранти су уживали. Сви су били задовољни и сигурни смо да ће им ово вече остати у лепом и пријатном сећању.

Редакција

Позив на плес

Најбољи плесни пар

Избор за мис и мистера вечери

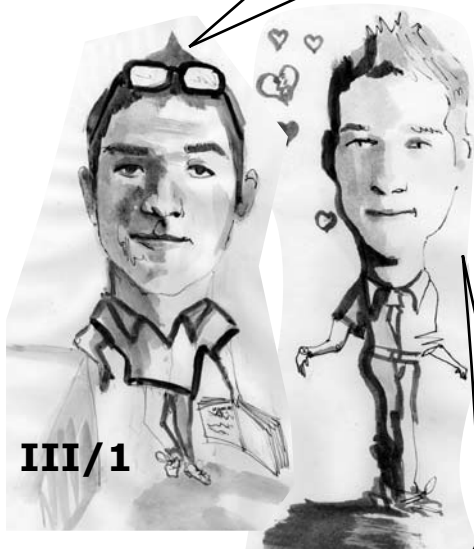
Дружење и забава

10 Матуранти

Другарство је велико богатство!

Још једна генерација матураната одлази. Неки су били заједно много година, још од предшколског, други су се упознали у средњој школи, али све њих, били они столари, графичари, кројачи, књиговесци или машинци веже другарство, заједнички тренуци, тајне, жеље и надања. Оно што мисле једни о другима желели су да карикатурама и речју поделе са свима нама.

Милан је добар момак.
Воли девојке, мало је лукав
и понекад љубоморан.
Дуго смо заједно, око девет година
и лепо се дружимо.

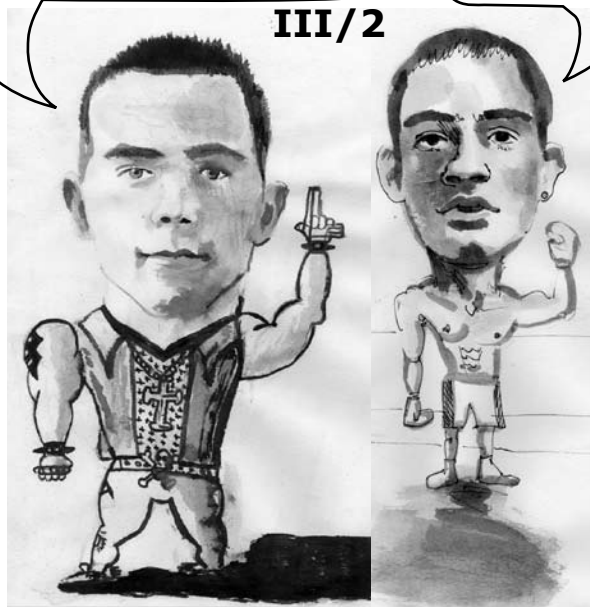
Са Есадом сам увек заједно,
у школи и на пракси.
Заједно играмо фудбал и кошарку и
разговарамо о свему. Он је добар друг.
И даље ћемо се дружити.

Делфина је моја најбоља
другарица. Она је паметна,
лепо учи и воли да пише.
Помаже ми и ја њој. Волим
да разговарам са њом.
Желим јој срећу у животу.

Имам пријатеља с којим се дружим
скоро три године. То је Владица.
Има црну косу, смеђе очи и висок
је. Владица има пуно лепих
особина. Он је стрпљив, благ,
пун разумевања. Такође, он је
скроман, леп и драгоцен момак.
Помаже ми у математици, а ја
њему да разуме граматику. Лепо је
када се пријатељи воле и помажу
један другоме. Надам се да ће
кад заврши школу бити срећан са
породицом.

Никсон је супер момак.
Увек смо заједно у школи
и добро се познајемо.
Кад завршимо школу
раздвојићемо се.
Он одлази у Косовску Митровицу,
а ја у Босну. Ја бих волео да се
поново видимо и пуно разговарамо.
Сада се виђамо сваки дан,
а после... Желим му да оствари
све своје жеље.

Влада је мој добар
друг.
Воли да се шали.
Понекад се и
посвађамо.
Заједно гледамо
девојке,
играмо фудбал.
Жао ми је што
завршавамо школу
и желим му срећу.

Драго, волео бих да и када завршимо школу идемо један код другог, шетамо, идемо на пиће, играмо фудбал и кошарку, да радимо заједно. Увек ћеш бити мој најбољи друг.

Милане, лепо сам се дружио са тобом у школи и на пракси. Волео бих да једног дана одемо заједно у Немачку и да наставимо да се дружимо. Ти си добар друг и добар момак.

III/4

О Радовану

Радован је мој најбољи друг. Заједно смо дванаест година целу основну и средњу школу. Дobar је дечак. Увек причамо о девојкама, о фудбалу. Њему поверавам своје тајне. Заједно тренирамо фудбал, често одлазимо на утакмице. Велики смо навијачи Црвене звезде. Радован планира да упише графички дизајн и ја му желим да успе на испиту.

Бранко

Радован, кога сви зову Роки је симпатичан дечко, воли да се шали, баш као и Бане.

Заједно тренирају фудбал и навијају за Звезду.

Одличан је ђак, има све петице као и ја. Дуго сам била заљубљена у њега што је постало чак и симпатично. После се то променило и сад га гледам као друга. Дуго се двоумио, да ли да студира, или ради, а ја бих волела да студира јер је способан за то. У сваком случају желим му сву срећу у животу.

Јована

Радован је добар друг. Он и Бранко су најбољи другови и често се шале са Ненадом. Воли да јури девојке. Надам се да ће наћи праву пошто у школи није имао среће да је нађе.

Андреа

IV/1

О Јовани

Јована је дошла у мој разред, најмлађа је и најслађа од свих нас. Јако је добра девојка, увек са њом лепо причам и скоро се слажемо у свему. Много воли да учи и најбољи је ђак у разреду, сад ће добити диплому и отићи на факултет. Тако да јој желим пуно среће.

Дајана

Јована је моја најбоља другарица. Када сам дошла у ову школу у трећем разреду нисам се баш зближила са другарицама из разреда, а онда је у петом дошла Јована и од тада смо нераздвојне. Она је добра, паметна девојка, много је волим. Надам се да ћемо остати најбоље другарице.

Андреа

Мени је драго што имам добру другарицу као што је Јована. Она воли да учи, паметна је. Помаже другима. На мене је некад љута, али се уствари лепо дружимо. Увек ће ми бити другарица.

Радован

12 Матуранти

О Дајани

Дајана и ја смо добри другари. Заједно смо од предшколског до сада. Она је слатка девојка, сви момци јуре за њом. Прича ми своје тајне и ја њој. Добро се разумемо и свуда идемо заједно, на журке, у клуб, прославе... Долази нам велика матура и свако ће отићи својим путем. Нећемо више бити толико заједно.

Желим јој срећу у животу.

Бранко

Када сам упознала Даду мислила сам да је уображена, надам се да ми неће замерити, јер је нисам знала тако добро као сад. Уствари, она је лепа и симпатична девојка, нија баш увек расположена за учење, али је добар ђак. Она неће нешто да уписује, већ да покуша да ради, па ће видети касније... Шта год урадила желим јој све најбоље у животу.

Јована

Добра је, опасна, воли да изазива момке, лепа, паметна. Дружимо се дванаест година. Понекад се свађамо због глупости, а на крају помиримо. Добро се разумемо, слажемо, често смејемо. Стварно је супер девојка.

Радован

О Бранку

Бранко је добар и племенит. Дуго смо заједно, дванаест година. Супер се дружимо, увек идемо заједно у град, на утакмицу, заједно учимо, радимо домаћи и помажемо један другом. Њему могу да поверим тајне, као и он мени. Много ми је драго што сам га упознао. Као да ми је брат. Увек ћемо бити у контакту до краја живота.

Радован

Бранко је мој најбољи друг. Стално смо заједно, играмо кошарку и фудбал, идемо у град. Некад се шали на мој рачун, али се не љутим. Желим да наставимо да се дружимо.

Ненад

Бранка познајем од малих ногу и он ми је као брат, много је добар друг, увек ме је бранио у неким стварима и саветовао ме је како да решим неке проблеме. Воли да се бави спортовима, највише је волео да игра кошарку, а сада игра за фудбалски тим "Олимпија". Знам и верујем да ћу са њим бити у контакту и даље.

Дајана

О Андреи

Када сам у петом разреду дошла у ову школу, одмах сам се дружила са Андреом која је и данас моја најбоља другарица. Она је лепа девојка, добра. Воли да пева и слуша музику. Слабије учи, али се надам да ће се поправити јер планира да упише факултет баш као и ја.

Волела бих да у будућности останемо добре другарице.

Јована

Андреа је добра другарица, али мало ме дави око певача, али шта да радим. Не воли да учи, него само да пева. Каже да ће уписати факултет и ја јој желим срећу.

Дајана

Андреа је добра другарица. Заједно смо од седмог разреда. Она је згодна, не воли да учи, али воли музику и певаче.

Желим јој да нађе момка и да буде срећна.

Ненад

О Ненаду

Ненад је супер друг и мало ми је слadak због његових наочара. Понекад уме да буде тврдоглав и да прави неке глупости, али он је такав, свако има своје мане. Жели да покуша да ради као и ја. Надам се да ће успети.

Дајана

Када је Ненад дошао у нашу школу изгледао ми је повучен и незрео. Нервирало ме је што се нон-стоп шали на туђ рачун. Једноставно он је такав, ништа га не може променити док то сам не увиди. Ја се са њим мало дружим, али знам какав је и желим му срећу и да успе у животу.

Андреа

Сећам се кад је Ненад први пут дошао у ову школу. То је било у шестом разреду, био је уплашен и стидљив. А после се временом навикао и превише опустио. Почео је да ме зачикава, јер сам му се допала, а то ме је нервирало. И данас ми помало досађује, каже да је то шала...

Ненад је добар друг, воли да учи, хоће да помогне. Надам се да ће такав остати и у будућности.

Јована

Дани за памћење

Школски дани се памте целог живота. Најлепше успомене су оне са излета, путовања и екскурзија. Ове године средњошколци су упознали северни део Италије. Били смо опчињени духом ове земље, њеним лепотама и бројним споменицима. Обишли смо Венецију, Верону и Трст, нешто смо научили, уживали и забављали се.

Венеција

Венеција је чувено туристичко место у североисточној Италији, на обали Јадранског мора, са око од 65000 становника у старом делу града.

У средњем веку била је најважнији град на свету, а позната је и као престоница Млетачке републике. Изграђена је на 118 малих острва у средишњем делу Венецијанске лагуне, са

каналима уместо улица. У Венецији има 177 канала и по њима се одвија саобраћај гондолама, чамцима и моторним бродовима – вапоретима. Чувени канал Гранде дели Венецију на два дела. Он је највећи канал, 60-ак метара широк и око 15м дубок. Дуг је 4км и на њему постоје три велика моста, од којих је најпознатији Риалто. Специфичан доживљај Венеције је шетња њеним уским

улицама, или обалама канала и прелаз преко безброј камених, гвоздених дрвених мостова којих у Венецији има око 380. Један од чувених мостова је и “Мост уздаха”, прелеп мали, затворени, камени мост који повезује Дуждеву палату са некадашњим затвором. Назван је тако јер су на овом мосту будући заточеници уз уздах последњи пут упућивали поглед у слободу.

Дуж канала налази се низ прелепих цркава, палата и тргова, као и музеја и галерија. Заступљени су многи стилови, а свака од тих палата има своју причу. У неким су живели дуждеви, у другим познате личности свога времена - писци, песници и сликари. Ипак најважнији и најпознатији део Венеције је Трг Светог Марка, заштитника Венеције.

На њему се налази Дуждева палата, базилика Светог Марка, Сат кула, торањ Кампанале. На делу трга према Каналу

Гранде налазе се два висока стуба на чијим врховима су скулптуре Крилатог лава и Света Теодора. Базилика Светог Марка чувена је по својим дуборезима, мозаицима, скулптурама.

Саграђена је да би се у њој чували посмртни остаци Светог Марка. У њеној ризници чува се благо Константинопоља, као и највреднији златни и сребрни предмети: Христова крв, трн из Христове круне, лобања светог Јована Крститеља. Сат кула се налази поред базилике. Саграђена је крајем XV века и на врху има две огромне фигуре које ударају о звоно приликом откуцаја сваког сата.

Са врха торња Кампанеле може се доживети поглед на читаву Венецију,

а Дуждева палата плени својом лепотом и архитектуром.

Све ово чини Венецију јединственим градом који током године посети више милиона људи. Град има бројне надимке као: "Краљица Јадрана", "Невеста мора", "Град мостова", "Град воде". Венеција је све то и још много више, она је једна и непоновљива.

Трст

Трст је град и лука на Јадранском мору. Главни је град италијанске покрајине Фриули Венеција Ђулија. Данас у Трсту живи око 150000 људи. Трст је град прелепих тргова, паркова и кафеа. Најзначајнија места у Трсту су Трг Unita d' Italia (Уједињена Италија). Канал Гранде, Акваријум, Тврђава San Giusto. С поносом можемо рећи да је једна од најлепших грађевина у Трсту црква Светог Симеона, српска црква.

Верона

Верона је град у северној Италији, у области Венето. То је други по величини град у овој области, после Венеције. Под заштитом је УНЕСКА као део светске културне баштине. Град који представља драгуљ средњовековног градитељства и уметности, богате историје и културе, развијао се на обе стране реке Адиђи. Данас има преко 250 000 становника.

Верона је основана у четвртном веку пре нове ере, а дуго времена била је под римском влашћу. Године 1866., Верона званично улази у састав уједињене Италије. Посебан процват град је доживео у 13. и 14. веку под влашћу породице Скалијери, као и од 15. до 18. века када је био део Венецијанске републике.

У Верони су сачувани бројни споменици античке културе, из средњег века, као и из периода ренесансе. То је изванредан пример Римског војног утврђења. Остаци римске тврђаве су, данас, у центру града. Римски амфитеатар, популарна Арена, трећа је по величини у Италији. Саграђен је у првом веку и имао је 22 000 места. Арена је данас место одржавања позоришних и оперских представа које се ту приказују сваке године. Сведочанство о присуству Римске империје у овом граду је и Августово позориште, које се налазе на обали реке Адиђи. У Верони се налази више од педесет сачуваних цркава романског, готског и

ренесансног стила, грандиозне палате, леви мостови и раскошни вртови. Интересантно је посетити и комплекс гробница породице Скалијери, из 14. века.

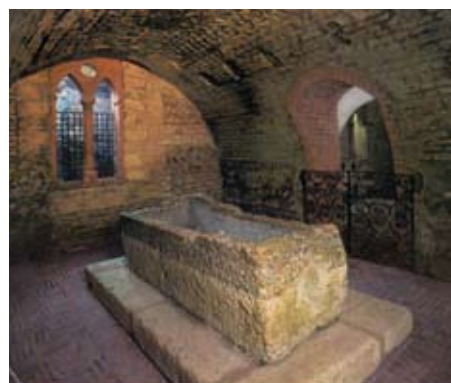

Верона је и град љубави. Прича о Ромеу Монтегију и Јулији Капулети, коју су за своју љубав жртвовали животе и тиме постали симбол праве и трагичне љубави, иако измишљена, разлог је због кога сваке године више од три милиона туриста посети Верону. Туристи обилазе средњовековно здање из 12. века, "стварни" дом Јулијине породице Капулети, пењу се на чувени балкон и још једном одају пошту Јулији.

На зиду испред куће туристи остављају писма, љубавне поруке и жеље.

Затим посећују Ромеову кућу, али нажалост "породична кућа Монтекијевих" није отворена за посете. Сваки туриста посету Верони завршава обиласком

Јулијиног гроба, који се налази у манастиру Свети Франческо ал Корсо. С тим у вези је и дугогодишња традиција да се скоро сва венчања у Верони одржавају управо у тој тамној одаји, која вековима брижљиво чува успомену на једну од највећих љубави у историји, а коју је Шекспир у својој драми претворио у синоним за праву и највећу љубав.

Ова три града оставила су без даха све ученике и наставнике и ево како су је они доживели сликом и речима.

Долазак у Венецију

Упознавање са лепотама...

18 Догађаји

Неко пажљиво разгледа, неко је уморан...

Вожња гондолама до Santa Maria della Salute...

Опчинили су нас мостови, палате, излози...

Куповином сувенира опростили смо се са Венецијом

Стигли смо у Верону - град вечне љубави

Најлепша љубавна прича са тужним крајем

Споменици Вероне

20 Догађаји

Сви смо нешто пожелели

На степеницама мудрости

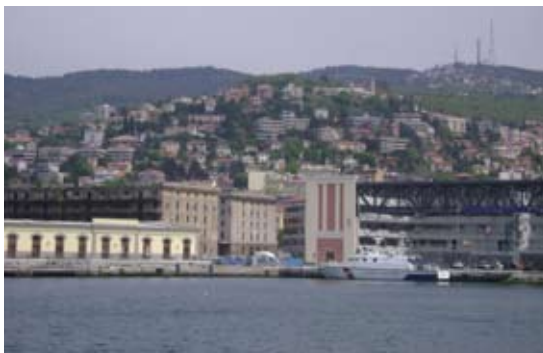
Заједно чувамо тајну

Поштење?

Понте Росо данас

Панорама Трста

Атракција

Српска црква

Предах

Центар града

Страшни лав

Од срца срцу

Журка

Забава на плажи

Повратак

Екскурзија кроз писану реч

Италија ми се много допала, лепи градови које смо посетили. Највише ми се допала Венеција. Кроз Венецију пролази канал Гранде. Прелепо је, на њему најпре пажњу привлаче гондоле.

У Венецији је и Дуждева палата, црква Светог Марка и трг поред ње. Општи утисак је фантастичан. Тај утисак појачавају пријатни звуци музике из околних кафића. Венеција је прелепа. Има пуно знаменитости које осликавају овај град. Волела бих опет да одем у Венецију и посетим сва она лепа места у њој. Нажалост, Венеција је град који тоне, залив лагано гута Венецију. Надам се да ће се наћи неко решење и да ће Венеција бити спашена.

Сузана Зиндовић I/3 С.Ш.

Били смо на екскурзији у Италији. Кренули смо у понедељак из Београда. Путовали смо аутобусом преко Хрватске и Словеније. Путовање је било лепо и без проблема. У Лидо Де Јесоло стигли смо увече око пола девет и спавали у хотелу „Атене“. Другог дана после доручка ишли смо бродом до Венеције. Венеција је јако лепа. Увече смо се вратили у хотел, а после вечере шетали градом. Трећи дан смо обишли Верону. Били смо у музеју Ромеа и Јулије и он ми се највише свидео. Следећег дана посетили смо Трст и обишли Српску православну цркву. Затим смо ишли у тржни центар и понешто купили за успомену. По повратку у хотел имали смо журку. Свануо је и последњи дан нашег боравака у Италији. Сви смо били тужни, желели смо још да останемо. Ипак, после доручка, спремили смо се и кренули за Београд са лепим сећањима на боравак у Италији.

Кристина Форго I/6 С.Ш.

22 Догађаји

Ове године ишли смо на екскурзију у Италију. Обилазили смо неколико градова, међу њима и Венецију. Венеција је град на води са пуно улица којима плове чамци. Венеција се још зове – република Светог Марка. У њој има црква Светог Марка, а моја крсна слава је Свети Марко. Венеција је некад била држава која је трговала са целим светом. То је град као у бајци. Много сам се лепо осећао у овом граду, уживао сам са својим друговима. Били смо и у Верони и Трсту. Верона има гладијаторску Арену, а Трст је велики град. У њему живи много Срба и имају своју православну цркву. Све ми се допало. Народ је леп и лепо је обучен. Италија је јако лепа, а ја сам срећан што сам са мојим друговима из школе, видео земљу која личи на чизму.

Милан Суботић III/3 С.Ш.

Ову школску годину ми је улепшала екскурзија. Ишли смо у обилазак једне врло лепе земље, Италије. Обишли смо северни део те земље, посетили градове Венецију, Верону и Трст, а боравили смо у једном малом месту на обали Јадранског мора.

На путу до Италије било нам је врло занимљиво. Док смо путовали аутобусом разгледали смо земље кроз које смо прошли, Хрватску и Словенију. У Италију смо стигли у вечерњим сатима. Били смо веома узбуђени и хтели смо што пре да се сместимо у собе. Немања, Стефан и ја смо били заједно у соби.

Први дан смо посетили Венецију, град на води. Највише су ми се допали канали којих је било свуда по граду. Сви смо били изненађени када смо видели аутобуску станицу и велики брод који подсећа на аутобус. Један такав брод нас је вратио у наш хотел.

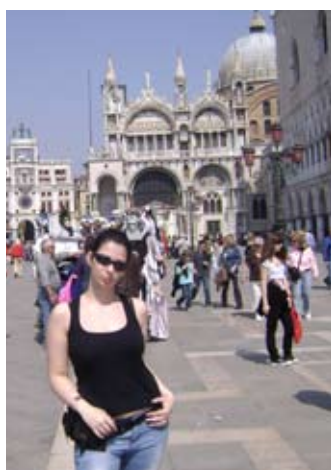
Следећи дан смо ишли у обилазак Вероне. Док смо се шетали градом видели смо спомен-кућу Ромеа и Јулије. Наставница Весна нам је причала о њиховој трагичној љубави. По подне смо се вратили у Лидо ди Јесоло. Свако вече смо излазили да се шетамо и уживамо у лепом морском градићу.

Последњи дан смо путовали у Трст. После краће шетње по Трсту и посете православној цркви сви смо отишли да разгледамо продавнице. Оне су биле препуне разне одеће. Нисам могао да се одлучим шта ћу да купим. Моји другови и ја смо изабрали дресове разних клубова. Продавац је иштампао моје презиме на дресу. То ми се највише допало. Поред мајица и дресова купио сам сувенире мојој породици.

Ближио се повратак. Сви смо били тужни што је путовању дошао крај. Опет нас је чекао дуг пут до Београда, али смо га улепшали препричавањем утисака са овог незаборавног путовања.

Марко Чугуровић II/5 С.Ш.

Италија – земља љубави, лепоте, земља нежних песама и непресушна инспирација уметника. Толико тога сам чула о тој земљи, о њеној лепоти и једва сам чекала да се сама уверим у то. Тог 19. априла моје срце је куцало као лудо, дошао је дан поласка коначно ћу видети земљу мојих снова – Италију.

Сати су ми прелазили споро, чинило се као да су у питању дани. Иако је возња била напорна није ми било тешко, напосред сам испунила свој сан. После дуге возње, у касним вечерњим часовима смо стигли у Италију. Сместили смо се у хотел у Лидо ди Јесолу и отишли да шетамо. Било је вече и све је било блиставо од

уличне расвете, осећао се мирис мора и благи поветарац вратили су ме у реалност и ја сам коначно схватила да сам стварно ту.

Италија је стварно прелепа, чак и лепша него што сам замишљала. Не могу вам описати како сам се осећала када смо бродом прилазили Венецији. Као у бајкама пред нама је растао град, чинило

ми се да израња из воде окупан благим пролећним сунцем. Столетне зграде, величанствени трг Светог Марка, мостови који спајају делове града испресецаног каналима, све ме је то враћало у прошлост. Замишљала

сам даме у раскошним хаљинама како шетају истим тим улицама и диве се истим грађевинама као и ја сада. Гондоле су тихо клизиле каналима и све је било тако романтично. После Венеције на ред је дошла Верона – град љубави, град Ромеоа и Јулије. Била сам тако узбуђена, стајала сам испод балкона на коме је некада стајала Јулија. Можда је баш ту, где сам стајала ја некада стајао Ромео и дозивао своју вољену. Верона је град који једноставно мирише на љубав. Пут нас је водио даље, тако смо стигли и до Трста. Некада овај град је био синоним за јефтину куповину и људи заслепљени гардеробом нису примећивали нешто друго. Овај град је препун величанствених грађевина, прелепих фонтана и тргова. Окупан сунцем Трст изгледа величанствено. Покушала сам да опишем лепоту Италије. Кажем "покушала", не постоје речи којима се може описати сва та лепота, Италија се једноставно мора доживети. Надам се да сам успела да дочарам делић онога што сам видела. За потпун доживљај морате да одете тамо, јер Италија није у сликама које видите. Мистични спој старог и новог, егзотични мириси, море које запљускује обалу, љубав која лебди у ваздуху, све то чини Италију тако посебном.

На почетку године су нас наставници обавестили да ћемо ићи на екскурзију у Италију. Штедела сам новац и жељно ишчекивала тај 19. април. У понедељак ујутро, око 8 сати, кренули смо на пут. Путовали смо кроз Хрватску и Словенију. Дружење у аутобусу је било фантастично. Одмарали смо на пар места. У Италију смо стигли око пола осам. Сместили смо се у хотел, а затим смо отишли на вечеру. Храна је била одлична, а и хотел ми се много допао. Увече смо шетали по граду. Лидо је мали градић који се налази на обали мора. Увече смо се вратили у наш хотел и отишли смо на спавање. Ујутро смо се спремили и кренули смо бродом у Венецију. У Венецији смо видели цркву и трг Светог Марка. Трг је био пун голубова. Венеција има пуно канала и возили смо се гондолом. Вожња у чамцу је била романтична и много ми се допала. Видели смо Мост уздаха, цркву Санта Марија. Следећег дана посетили смо Верону, обишли смо Јулијину кућу и амфитеатар-Арену. Следећег дана смо посетили град

Трст и луку који се налази на граници са Словенијом. Тамо смо посетили и Српску православну цркву и тржни центар. У тржном центру сам купила шорц и мајицу за брата и тренерку за мене. Увече смо се вратили у хотел, вечерали смо, а затим смо се спремили за вечерње дружење. Журка је била одлична. Петог дана ујутро, око пола десет, кренули смо назад у Београд. У аутобусу смо размењивали утиске и пут нам није био досадан. У Београд смо стигли око 21 час. Италија ми се много допала и желела бих да живим тамо. Дружење са друговима и ово путовање никада нећу заборавити.

Александра Мохан II/4 С.Ш.

У понедељак, 19. априла, кренули смо из Београда, ујутру око пола девет. Путовали смо аутобусом и прешли смо преко границе Хрватске и Словеније. Сви смо једва дочекали да стигнемо у Италију. Увече око 20,45 сати, стигли смо у хотел "Атена". Наша соба је била лепа, мала и имала је малу тересу са погледом на плажу. Сишли смо доле да вечерамо, храна је била фантастична. После вечере смо отишли у град, сликали

смо, шетали. Град у коме смо одсели звао се Лидо Ди Јесоло. Сутрадан смо обишли Венецију. Град је прелеп и стар. Ишли смо бродом, чамцем, било је лепо. Куповали смо нешто за успомену. После смо се вратили у хотел, па смо ишли на плажу. Дечаци су играли фудбал на песку. Ходала сам у води само до колена, јер је била мало хладна. Плажа у Италији је врло лепа. Трећи дан смо ишли у Верону, шетали смо и видели гроб Ромеа и Јулије. На зиду је било много залепљених папирића, писало је о љубави. Последњи, четврти дан, били смо у Трсту, обишли смо православну цркву. После тога смо отишли у тржни центар да купимо нешто. Петог дана смо се вратили у Београд, били смо тужни али и срећни. Било је супер и лепо сам се провела тамо. Заувек ћу памтити те срећне дане које смо провели у Италији.

Тамара Раденковић I/6 С.Ш.

Моја школа је организовала путовање у Италију. Сви смо били радосни. Прешли смо три границе. Словенија је лепа мала земља. Стигли смо у Италију. Спавали смо у граду Лидо ди Јесоло. Како је лепа била Венеција! Гондоле су се љуљушкале на таласима мора. Следећег дана смо ишли у Верону до куће Јулије Капулети. Она и Ромео су се волели. Њихова љубав се трагично завршила. Виљем Шекспир је написао драму о њима. Видели смо Јулијин балкон и место где је "сахрањена", као и цркву у којој су се тајно венчали. Шетали смо градом. Верона је много лепа. Увече су организовали диско, где смо се супер дружили. Следећег дана смо били у Трсту. Куповали смо у тржном центру. Ја сам пробала мајице. Све је скупо у Италији. Наш хотел је био много леп, на плажи. Било је пуно туриста. Ово је било моје прво путовање без родитеља и зато ми је то најдраже путовање.

Тамара Антић I/5 С.Ш.

Заједно са мојим друговима из школе ишла сам на екскурзију у Италију. Обишли смо многа лепа места и градове. Било је прелепо. Мени се највише допала Венеција. То је познато туристичко место на Јадранском мору. Изграђена је на реци Бренти у Венецијанском заливу. У њој се налазе многе знаменитости. То је град са богатом културом и историјом. У њему се налазе многе цркве грађене посебним архитектонским стилем. Посетили смо и оближње градове: Верону, Трст и Лидо ди Јесоло. Спавали смо у хотелу Атена. Време је било лепо, па смо доста шетали и уживали у лепотама ових градова. Обишли смо и православну цркву у Трсту. Храна и друштво су били одлични. Провод такође. Када смо напустили Италију било ми је жао. Мало сам била тужна. То је за мене један незабораван догађај. Увек ћу се тога сећати. Хвала мојој школи на позиву и организацији екскурзије. Надам се да ћу следеће године упознати неке нове градове.

Сандра Манојловић II/5 С.Ш.

Стигло је пролеће, а са њим и путовање на екскурзију. Моји другови и ја смо отпутовали у Италију. Окупили смо се испред школе. Сви смо били јако узбуђени и једва смо чекали полазак. Путовали смо цео дан, кроз Хрватску, Словенију и Италију. Стигли смо увече, сместили се у хотел и вечерали.

Следећег јутра смо отишли у обилазак Венеције. Разгледали смо град, цркву Светог Марка, мост Риалто, возили се бродом и уживали у шетњи. Следећег дана смо обишли Верону. Обилазили смо музеје, цркве и дружили се. Трећег дана смо отишли у Трст. Тамо смо у тржном центру разгледали ствари. Куповали смо сувенире за успомену, понешто за нас и понешто за родитеље, браћу, сестре. Било је супер. Сви смо били весели и лепо смо се дружили. Кренули смо за Београд где су нас чекали родитељи, а онда је свако отишао својој кући са лепим успоменама.

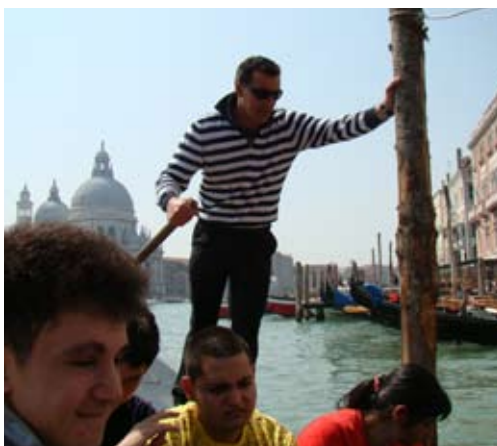
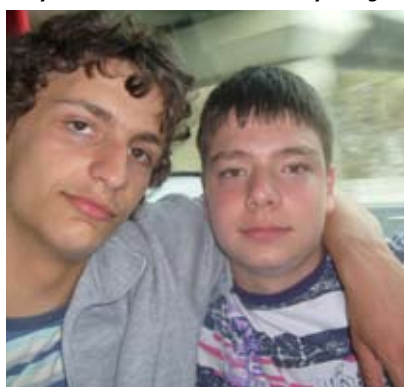
Милош Петровић II/6 С.Ш.

Жеља ми је увек била - путовање за Италију. Напокон сам тај тренутак доживео. Деветнаестог априла смо отпутовали за Лидо ди Јесоло. Град је прелеп. Дивна плажа, људи љубазни. Спавали смо у хотелу Атене. Следећег дана кренули смо бродом према Венецији која је на води. Из бродића смо видели цркву Санта Марија. Отишли смо до трга Светог Марка. Вожња гондолом ми је била узбудљива. Сви смо били пресрећни. Дошло је јутро за путовање у Верону. У Верони смо били у "кући" Ромеа и Јулије.

Испред куће је статуа Јулије. Свако пожели нешто и загрли Јулију да му се жеља оствари. У пасажу људи лепе поруке да верују у љубав. Неуморно смо трећег дана отпутовали у Трст, леп град са тргом Понте Росо. У Трсту постоји српска школа "Јован Милетић" која ради од 1787. године. Трст су посећивали Вук, Његош, Доситеј... Велику пажњу је изазвала православна црква Светог Спиридона, коју су подигли наши донатори. Данас у Трсту живи око шест хиљада Срба. Један од њих бих волео да будем и ја.

Александар Папић II/1 С.Ш.

У понедељак, 19. априла ујутро, око девет часова, кренули смо на екскурзију у Италију. Путовали смо преко Хрватске и Словеније. Пут је био дуг. Стајали смо на пар места да би се мало одморили. У Хрватској ми се ништа није нарочито допало. Словенија је прелепа. У Италију смо стигли увече око пола осам. Следећег дана смо се возили бродом до Венеције. Обишли смо град, торањ, трг Светог Марка, мост Уздаха, цркву Санта Марија дела Салуте. Трећег дана смо посе-

тили Верону, Јулијину кућу, амфитеатар - Арену. Четвртог дана смо посетили Трст који се налази на обали Јадрана, близу границе са Словенијом. Обишли смо тржни центар где сам се одушевио лепом робом. Петог дана смо, око пола десет, кренули назад за Србију. У аутобусу смо се дружили, певали, размењивали утиске. У Београд смо стигли око пола девет увече. Не бих имао ништа да замерим. Све је оставило лепе утиске на мене. Ишао бих опет.

Дарко Радојичић II/1 С.Ш.

Најлепша успомена у мом животу

Шта је то најлепша успомена? То је нешто чега се сећаш целог живота. За мене, то је - путовање у Италију.

У понедељак, 19. априла, кренули смо на екскурзију. Када смо стигли у Италију, сместили смо се у место Лидо Ди Јесоло, у хотел "Атена". Ја сам спавала у трокреветној соби, а са терасе се видело бескрајно, плаво море које ме је позивало на пливање. У уторак, после доручка, путовали смо у Венецију. Пловили смо бродом, видели смо старе бране и старе грађевине. Водич нам је говорила о историји и знаменитостима овог чувеног града. Објаснила је да су стари Римљани желели да освоје Венецију, али нису успели. Видели смо трг Светог Марка, Дуждеву палату, много мостова а испод пролазе чамци, бродови и гондоле. Било је пуно људи, а мени је било чудно да су сви заједно: црнци, белци, кинези, енглези, муслимани и италијани - сложни, без мржње. Све њих је везала жеља да уживају у Венецији. Венеција је велики град са пуно канала, кућа на води, пијаца и продавница. Све ми је било интересно.

Када смо се вратили у хотел са мојом наставницом сам купила нове патике. После вечере, играла сам фудбал са друговима и затим отишла уморна на спавање.

У среду ујутру, Милош и ја смо рано устали и отишли да се прошетамо поред мора. Обузео нас је мирис мора и пролећа. На обали смо нашли угинуле шкољке и узели их за успомену. Ја сам села на мост и посматрала како таласи иду и враћају се, а у даљини се види само бескрајно плаветнило. Размишљала сам како је све ово настало. С једне стране море, а када се окренем видим прелепе зграде и песак који сија од жарког сунца. После неког времена доручковали смо, а касније путовали у Верону. Кроз прозор аутобуса гледала сам природу са пуно зеленила, лепа села. Све ми се чинило да ту живи неки миран свет и опчинила ме хармонија пејзажа.

Верона је леп град са пуно старих кућа, хотела и паркова. У Верони смо видели споменик Јулији. Свако се сликао са њом и своју руку је положио на њене груди за срећу. Много пута сам читала о Ромеу и Јулији, али нисам им видела ликове. Јулија као споменик је лепа, лепог стаса, очију, дуге косе. После мале шетње, сели смо да се одморимо и јели, а затим смо посетили Јулијин "гроб". Изашли смо из гробнице и угледали велики бунар у који се баца новчић да би се испунила жеља. Вратили смо се у хотел. Неки су били уморни, а неки не. Отишла сам на плажу, села на песак и посматрала таласе. Размишљала сам у себи: иако сам уморна, сешћу и гледаћу море и шетаћу се, јер још мало смо овде, а када ћу опет видети ово предивно, огромно плаветнило... Мени је било задовољство што сам упознала нове градове, места, људе, културу и обичаје. Знам да ћу ово путовање увек памтити и да ће то бити једна од мојих најлепших успомена.

Настава у природи - Тара

Од 16. до 23. априла, наставници и ученици основне школе били су на рекреативној настави на Тари. Путовали смо аутобусом. На нашем одредишту дочекало нас је дивно особље виле Тара, у којој смо били смештени, као и докторка Босиљка и аниматор Бојан. Сваки дан смо ишли у дуге шетње. Прво занимљиво место које смо обишли било је

етно село. Видели смо још и манастир Српских светитеља, ергелу коња, трчали смо по правој трим стази, а излет који ћемо сви дуго памтити је одлазак на Мокру гору и обилазак Дрвенграда.

Време после вечере било је организовано у дискотеци. Вечери су биле тематске – томбола, најлепша фризура, маскенбал, покажи свој таленат... После седам дана проведених на Тари сви смо се сложили да ћемо се овде сигурно опет вратити. Надамо се да ће фотографије и састав ученика успети да вам пренесу макар делић атмосфере са Таре.

Станислава Јекић

Доживљај на Тари

У априлу смо били на рекреативној настави на Тари. Лепо смо се забављали. Једног дана неколико нас је одлучило да направи плесну групу. Чланови ове групе су били: Оги, Милош, Теодора, Хелена, Кића и ја. Теодора

и ја смо смислили кореографију за наступ. Два дана смо вежбали нашу тачку. Једне вечери смо наступили у дискотеци. У публици су били: деца, наставници и рекреатор. Наступ је био одличан. Сви су нам аплаудирали, а рекреатор нам је честитао. Овај догађај ће ми остати дуго у памћењу.

Радомир Мирковић V/1

Школска слава

У дугој историји српског народа најзначајнија је династија Немањића. Владала је најдуже, чак два века. У осам генерација Немањића, колико их је било по мушкој линији, Православна црква као светитеље данас прославља њих тринаест. И ове године у јануару, свечано је прослављена школска слава. Тог дана смо се окупили и славили кроз пригодан програм и дружење, били смо заједно на дан који нас обавезује да идемо путем успеха.

Снежана Николић

Слово о Светоме Сави

Сунце пио Србију опио
опио је надом и лепотом
прах од цвета био
пред голготом.

Молитва му била сапутница
Србија му распевана тица
чува гусле да не буду неме
да им песме никад не занеме.

(одломак)

Ускрс у Белом двору

Традиционално смо и ове године, у априлу, посетили Бели двор. Принцеза Катарина и принц Александар су угостили наше ђаке и ђаке из других београдских школа. Деци су се прво обратили принц и принцеза и пожелели им срећне васкршње празнике. Потом је организована игра проналажења сакривених јаја у дворишту. Деца су, затим, добила пакетиће. Сви смо били весели и лепо расположени. Био је то један леп дан за све нас.

*Јелица Игњић
Љиљана Каличанин
Биљана Каличанин*

Ускршњи базар

Већ по традицији на Лазареву суботу одржан је продајни Ускршњи базар на коме су учествовали и ученици наше школе. На базару су изложени радови из керамичке, кројачке и столарске радионице.

М. М.

Школско Форум позориште за школу без насиља

Форум позориште је један од облика рада у школи који треба да допринесе стварању безбедне и ненасилне средине за одрастање деце. Активно се укључујући у разноврсне активности Форум позоришта, сами ученици имају могућност да проналазе начине да превладају ситуације вршњачких притисака и насиља и да то постигну ненасилним путем. У томе им помажу наставници, разноврсним активностима кроз игре, вежбе и импровизације, а посебно организујући мале представе које подстичу дијалог и активно укључивање присутних гледалаца у решавање приказаних проблема. Кроз деловање у "улогама" на изабране ситуације које су приказане, у представама Форум позоришта су сви активни учесници: они на позорници, као и они у публици. Кроз игру улога и изабране драмске ситуације, прорађују оне које их се тичу и које их притискају. Заједно покушавају да нађу прихватљива решења. Полазећи од значаја свега горе наведеног, наш Тим за борбу против насиља је 22. марта угостио ученике четвртог (шест ученика) и седмог разреда (три ученика) основне школе "Владислав Рибникар" који су одиграли представу "Шестар". "Џокер" – колегиница која их је водила кроз представу је учитељица Јелица Васиљевић из исте школе. Публика, ученици наше школе, су као активни учесници покушавали да нађу прихватљиво решење проблема који је приказан у представи.

Верица Станојевић

Угледни час

Актив нижих разреда у оквиру својих стручних активности реализовао је угледни час са ученицима од првог до четвртог разреда са темом "Домаће животиње". Угледни час су одржале наставнице: Сања Петровић, Весна Костић, Душанка Јовановић, Јасмина Петровић и Зорица Поповић. Ученици првог разреда су научили које домаће животиње живе у сеоском домаћинству и како се оглашавају. Ученици другог разреда су упознали младунчад домаћих животиња и чиме се они хране. Ученици су сазнали где оне живе и да се деле на стоку и живину. На крају је истакнут значај домаћих животиња за живот људи и користи које човек има од њиховог гајења где су учествовали сви ученици нижих разреда.

Зорица Поповић

Како живе глуви?

У просторијама Градске организације глувих Београда, 15. априла, одржано је предавање Романа Лупомескуа, председника чешког удружења "Глуви без наде", на тему "Како живе глуви у Чешкој Републици у 21. веку". Били су присутни ученици наше школе: Сандра Манојловић, Јулија Алина Војнов и Марко Чугуровић. Слушали су како се глуви школују, запошљавају, контактирају са глувима из иностранства путем мултимедијалне комуникације, комуницирају са чујућима, користе услуге тумача за глуве, примају социјалну помоћ... Постављали су питања предавачу везана за високо школовање. Добили су одговор да глуви студенти користе услуге тумача за глуве на факултету. На крају предавања, предавач је разменио информације са нашим ученицима.

Славенка Јанковић

Две пролећне изложбе

Поводом ускршњих празника београдске основне школе организовале су више ликовних манифестација. На неким од њих су учествовали и наши ученици, који су постигли завидне резултате. На такмичењу у ликовном обликовању ускршњих јаја ученика Савског Венаца наши ученици су добили изузетне похвале. На изложби најлепше осликаних ускршњих јаја деце Београда, одржаној у Дечјем културном центру, изложена су и два експоната наших ученика.

У оквиру општинског такмичења у карикатури "Мали Пјер" ученици Александра Зарић и Стефан Тасић су показали изузетну маштовитост дечије карикатуре и освојили прва места.

Посебно се истакао Стефан Тасић, ученик средње школе, који је на главном градском такмичењу "Мали Пјер 2010", освојио треће место.

Ксенија Тодоровић
Владимир Магделинић

Осмомартовски базар

И ове године испред Општине Савски венац одржан је традиционални Осмомартовски базар. На базару су своје радове приказали ученици из свих школа са општине. И поред хладног времена, бројни пролазници су нашли мало времена да куповином радова обрадују своје супруге, мајке и баке.

М. М.

Смотра "Вољеном граду"

У оквиру смотре "Вољеном граду", чији је организатор Друштво дефектолога Београда, уз подршку Градског секретаријата за социјалну заштиту, одржана је 39. смотра културно – забавних активности у Малом позоришту Душко Радовић. Пропозиције такмичења налажу да све установе, са територије Београда, које васпитавају и образују ометене у развоју, пријаве највише четири тачке које учествују на избору за завршну смотру културно – забавног програма. На смотри је учествовала и наша школа са тачком "Сањај". Наша школа је изабрана да се на завршној смотри представи са овом ритмичком тачком, којом је руководила Наташа Јовановић. Костимографија, увежбаност и сценографија којом су се представили наши ученици пленила је. На завршној смотри, ученици наше школе су пленили својом љупкошћу и изабрани су да учествују и представе се на манифестацији Радост Европе.

Такмичење "Шта знаш о саобраћају?"

У оквиру смотре "Вољеном граду" чији је организатор Друштво дефектолога Београда, а домаћини школе "Радивој Поповић" и "Вељко Рамадановић", 25. маја одржано је такмичење "Шта знаш о саобраћају?". Такмичење се изводило у два сегмента: практичан рад – вожња бицикла по задатом полигону и израда тестова о познавању саобраћаја. Учествовало је петнаест екипа састављених од по четири члана. Наши ученици, под руководством наставника Душана Пенчића, освојили су прво место у својој такмичарској категорији.

Изложба у Педагошком музеју

У организацији Друштва дефектолога Београда, уз подршку Градског секретаријата социјалне заштите, у Педагошком музеју, одржана је 33. изложба ликовног стваралаштва младих са сметњама у развоју. Установе које похађају млади ометени у развоју су извршиле селекцију радова и уредиле штандове. Комисија, коју су чинили ликовни уметници, жирирањем је прогласила најкреативније штандове и три најбоља појединачна рада. Установе су награђене књигама, а аутори најбољих дечијих радова су на поклон добили уметничке слике. Наша ученица, Кристина Анђелковић, освојила је прво место у групи награђених појединачних радова за стрип "Пепељуга".

Горанка Дамјановић

Пепељуга

аутор: Кристина Анђелковић V/1

Такмичење у знању и вештинама

Републичко такмичење ученика оштећеног слуха за ученике седмог разреда, одржано је 4. и 5. јуна у Суботици. Ученици наше школе, у укупном пласману, деле прво место, са истим бројем поена са школом из Јагодине. Првог дана такмичења одржано је надметање у вештинама. Анђа Бајчетић освојила је прво место из ликовног, Никола Бричић је из домаћинства био други, а Милош Војиновић заузео је пето место из техничког образовања.

Наредног дана, на такмичењу у знању, Вера Мићић освојила је прво место из географије, Анђа Бајчетић је била друга из биологије, а Денис Омеровић трећи из хемије. Поносимо се нашим ђацима, који су, као и увек, победили знањем. Показаним знањем, умећем и понашањем ученици су били пример својим другарима из других школа. Захваљујемо се колегама које раде у индивидуалној настави на свесрдној помоћи у припремама за такмичење.

Свим ђацима од срца честитамо!

Лидија Плавшић
Исидора Ђорђевић

Препоруке читалачког кутка

Радознали чланови наше библиотеке препоручили су нам ова два наслова.

Није смак света

од Џералдине Мекоркран

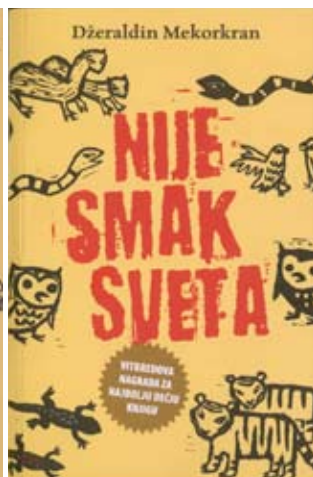
Сви знају причу о потопу.

О води која се незауостављиво подизала.

О људима који су преживели.

О животињама које су ишле у пару.

Ова невероватна прича испитује како је то заиста било кад су се небеса отворила и потопила свет и шта се можда догодило у данима који су уследили.

Љубав је веома

панталоница ствар

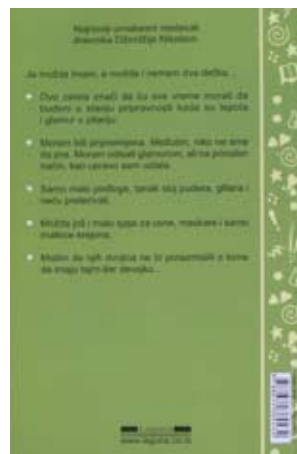
од Луизе Николсон

Најновији урнебесни наставак дневника Џорџије Николсон.

Ево неколико одломака из овог дневника да вас заинтригира:

- Ја можда имам, а можда и немам два дечка...

- Ово заиста значи да ћу све време морати да будем у стању приправности када су лепота и гламур у питању.

Снежана Николић

Сајам колекционара

Салвете, привесци за кључеве, наруквице, рукохвати, вез и рукавице за вруће посуђе су биле ствари које смо приказали на овогодишњем Сајму колекционара и за то освојили друго место. Наши извиђачи вратили су се кући са пехаром и дипломом, а то су: Грујоски Хелена, Војнов Данијела, Симић Сузана, Милованчевић Ненад и Милованчевић Никола.

*Петровић Јасна
Станојевић Верица*

Извиђачи певају

Савез извиђача Београда традиционално сваке године обележава дан Светог Саве. И ове године домаћин акције је одред извиђача који носи име овог свеца. Акција је замишљена тако да се у уводном делу, на адекватан начин, прикажу кратке цртице из биографије светитеља, а затим пружи прилика члановима извиђачких јединица да се опробају у културно-забавним активностима. Док се одвијао, по тачкама, протокол акције (поздравне речи, извођење химне Светог Саве и Боже правде) наша планинарка Симић Сузана нестрпљиво је чекала свој ред да одрецитије рецитацију "Свети Сава". Уз њу су, на сцену, изашли сви извиђачи и сви су награђени бурним аплаузом. Док је жири заседао, на видео биму је приказан документарца о Барајеву, а након тога је културно-уметничко друштво из Велике Плане извело своје нумере. Нисмо освојили награду, али смо се лепо провели и донели диплому да нас подсети на овај дан.

Верица Станојевић

Успеси, победе, медаље

Наши спортисти су поново били успешни. На осмомартовском такмичењу наше ученице су се такмичиле у стоном тенису, пикаду и плочицама. Највећи успех постигле су у стоном тенису где је Дајана Ранђеловић заузела прво место, Александра Мохан друго, а Јулија Војнов треће.

На првенству Београда у куглању које је одржано на Ади Циганлији 18. марта, победио је Марко Чугуровић, други је био Радован Мићановић, а трећи Ненад

Лалић. Тринаесторо наших ученика учествовало је на Трци задовољства на 5000 метара који се одржавао у склопу Београдског маратона. Верујемо да ће нам наши спортисти донети још много победа. Ученици су, 9. маја, учествовали на Бициклијади на земунском кеју, која је била ревијалног карактера. На Првенству Београда у атлетици, одржаном у Спорском центру Бањица, 27. маја, ученици су постигли одличне резултате. У трчању на 100 м за дечаке прво место освојио је Стефан Тасић,

друго место су поделили Милан Суботић и Александар Јевтић, а трећи је био Дејан Јоковић. Код девојчица треће место је заузела Марина Ивановић. У бацању кугле Марко Чугуровић је освојио друго место код дечака, а код девојчица прва је била

Анђела Павловић, док је Данијела Војнов освојила треће место. У скоку у даљ први је био Стефан Тасић, други Бранислав Мијић, а трећи Елвис Митуцић. У женској конкуренцији прва је била Јелена Боромиса, друга Марина Ивановић, а четврто место освојила је наша најмлађа атлетичарка Теодора Баљак.

Славица Убовић, Дарко Ђорић

Како сам освојио прво место у куглању

Једног дана, наставник физичког је позвао моје другове и мене да учествујемо на такмичењу у куглању које се одржавало на Ади Циганлији. Сви смо радо пристали. Ишли смо аутобусом. Пошто смо стигли мало раније, прошетали смо се Адом. Вода језера је била мирна. Пуно људи је шетало уживајући у топлом пролећном дану. Стигли смо до куглане. Отишли смо у део сале за такмичаре. Обули смо посебне патике за куглање које су биле мало неудобне. Свако је узео куглу и чекао ред. Био ми је то први пут да се куглам. Наставник ми је све објаснио тако да сам врло брзо научио правила. Сви смо се трудили да победимо. У финалу смо остали мој друг

Радован и ја. Све до краја резултат је био изједначен. Био је мој ред да бацим куглу, бацио сам је и она је оборила све чуњеве. Освојио сам златну медаљу! Био сам пресећан. Моји другови и наставник су ми честитали. После смо отишли на ручак. Када сам дошао кући, хвалио сам се мојом медаљом. Сви су ми честитали и били поносни на мене. Када имам слободног времена, одем са друговима на куглање, јер ми се тај спорт веома допао.

Марко Чугуровић II/5 С.Ш.

Републичке спортске игре

Ученици основне школе су учествовали на Републичким спортским играма у Јагодини од 13. до 16. маја. У току такмичења владао је спортски дух и жеља за победом. Након такмичења ученици су имали времена за дружење и боље упознавање са вршњацима из других школа.

Наша школа је у генералном пласману освојила диплому и пехар за III место. У појединачној конкуренцији Мићић Вера је освојила златну медаљу у скок у вис, док је Вујић Саво такође освојио златну медаљу у бацању кугле. Симић Зорица је освојила бронзану медаљу на 200 метара а Душан Трипковић бронзану медаљу у скоку у вис. Ученици су се спортски такмичили и поштовали фер-плеј.

Спортски поздрав!

Живка Смедеревац

Спремни смо за такмичење!

Пази, скачем!

Овако се баца кугла!

Ми трчимо...

Не зна се ко је био бољи...

Ми смо шампиони!

Медаље, пехари, дипломе!

Савезно такмичење фризера

Савезно такмичење фризера одржано је једанаестог априла, у хотелу Интерконтинентал. На такмичењу фризера у изради уметничке пунђе, у јакој конкуренцији, категорији јуниора - од 15 до 22 године, Магдалена Пајић је освојила прво место. После завршене школе Магдалена је наставила вредно да ради и да се усавршава у својој професији. Сваки рад доноси успех, а успех буде награђен.

Честитамо Магдалени!

Треће републичко такмичење ученика оштећеног слуха - фризера

Наши ученици су ревијално учествовали на Републичком такмичењу за образовни профил: фризер. Домаћин такмичења је била школа "11.мај" у Јагодини. Ученици су се дружили, а наставници размењивали искуства. Сви смо уживали у предивном амбијенту и гостопримству домаћина. На такмичарском и ревијалном делу ученици су показали своје стечене вештине и умећа у изради свечаних пунђа.

Светлана Матовић

Међународни конгрес дефектолога у Битољу

У среду, 26. маја, директор школе Лепосава Петровић и колегинице Мелита Голубовић, Драгана Стефановић и Софија Поповић упутиле су се у Битољ, диван гостољубив град, на Конгрес и шездесету годишњицу живота и рада Завода за рехабилитацију деце оштећеног слуха "Кочо Рацин". У току пута наша мала група увећавала се, јер су нам се придружиле колеге из Крагујевца, Ужица, Јагодине и Ниша. По доласку у Битољ, уз вечеру смо се дружили са свим

учесницима скупа. Семинару су присуствовале и колеге из Хрватске, Босне и Херцеговине, Србије, Бугарске, Албаније и наравно домаћина Македоније. Многи међу њима још од раније се знају па је сусрет био дирљив. У оваквим околностима, ми дефектолози, осећамо да нас ова наша специфична струка чини приснима и блиским више него неке друге струке своје чланове, па се и осећај који тада преплављује наша срца тешко може описати. Сутрадан је кренуо програм рада: презентација о Заводу, а затим Свечана приредба у Дому културе. Увече је одржана Свечана академија поводом шездесет година Савеза дефектолога Републике Македоније.

Двадесет осмог маја, почео је рад по секцијама. У првом делу секције радила је и наша група. Мелита Голубовић и Драгана Стевановић презентовале су рад "Организација слушног тренинга са кохлеарним имплантом", а Софија Поповић рад "Мишљење и искуства родитеља деце са уграђеним кохлеарним имплантом".

Оба рада изазвала су велико интересовање колега из разних земаља, како због приступа обради проблема, тако и због самих тема које су спој теоријског и практичног.

Након излагања колеге су показале жељу да остану са нама у контакту и тражили е-mail адресе. У дискусији, која је после тога следила, наша школа узела је учешће у коментарисању неких питања која за нас данас јесу сама азбука рада на пољу кохлеарног импланта, а за наше домаћине то је почетак, па смо договорили потенцијалну сарадњу и сваку помоћ са наше стране.

Увече, на Свечаној вечери којом смо се опростили уз пријатну вечеру, музику, опуштање свако од нас уз сету је напустио ову гостољубиву земљу и њене људе.

Софија Поповић, Мелита Голубовић, Драгана Стевановић

Занимљивости који се односе на звук

Звук се ствара када се нешто врло брзо креће напред или назад. То се зове вибрација. Када нешто вибрира узрокује и вибрирање ваздуха. Звук који чујемо се преноси преко вибрирајућег ваздуха.

Високи и ниски звуци

Што нешто брже вибрира, ствара виши звук. Што спорије вибрира, ствара нижи звук. Број вибрација у секунди је фреквенција звука. Фреквенција се мери херцима (Hz). Гласност или интензитет звука мери се јединицама званим децибели (dB). Назвали су га по Александру Грахаму Белу који је изумео телефон. Људи различито чују, зато постоји технички уређај који служи да измери степен слушања. Тај уређај се зове аудиометар.

Након завршеног испитивања добија се аудиограм. Аудиограм је координатни систем за обележавање података о стању слуха испитаника. То је показатељ на основу кога се прописују адекватни апарати и спроводи хабилитационо-рехабилитациони третман.

Биљана Јанковић

Индуктивна петља

Индуктивна петља је савремен уређај намењен за комуникацију између особа које нормално чује и особа са оштећеним слухом, под условом да особа са оштећеним слухом има помагало тј. слушни апарат намењен тој функцији.

Првобитна намена овог уређаја је била за употребу у покривености великог простора индукционом модулацијом, као што су позоришта, биоскопи, аеродром, железничке или аутобуске станице.

У последње време индукционом петљом су, у Европи, опремљена сва информативна и шалтерска места ради што боље комуникације са особама са оштећеним слухом.

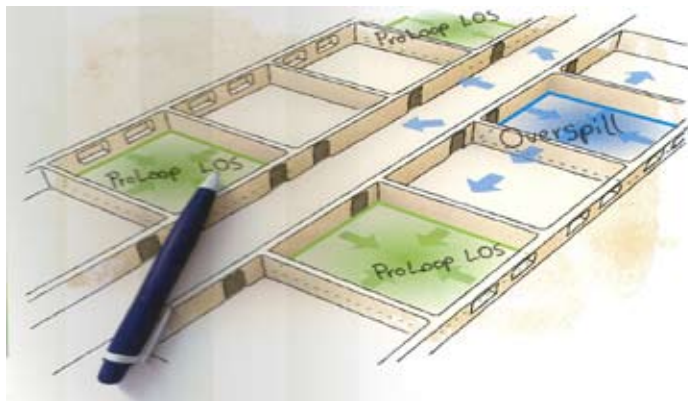
На сваком месту где се налази овакав знак то место је опремљено индукционим уређајем.

Изглед једног од уређаја:

Пошто у нашој школи ученици поседују личне амплификаторе великих могућности (дигитални), који су дар донатора, имамо на уму да им опремимо учионице и кабинете за што бољу комуникацију између њих у наставника.

Изглед пројектовања једне од учионица:

Техничке карактеристике уређаја који се користи у настави тј. у учионицама су:

Technische Daten PROLOOP DCC	
Netzanschluss:	230-240 V AC, 50 Hz, 25-700 W, 10 A-Sicherung
Flächenabdeckung:	800 m ² gemäß IEC 60118-4, einschleifige Ringschleife
Ringschleifen Ausgang	
Max. Strom:	76 A / 0,06 Ohm 25 A RMS, 10-300 ms 1 kHz, kurzschlussfest
Max. Spannung:	47 V von Spitze zu Spitze, Ausgangs-AGC setzt Spannung und Strom für stetige Signale, wie Oszillation und Sinuskurven, nach 0,5 - 1 Sekunde auf -10 dB. Kurze Pulse und normale Programmsignale sind nicht beschränkt.
Frequenzbereich:	100 - 5000 Hz (±3 dB)
Verzerrung:	< 1 %
Kabelanschluss:	Verschraubungen an der Rückseite des Verstärkers
Ausgänge	
1, LINE OUT:	0 dBm/phone (mit AGC-Funktion)
Eingänge	
IN 1, 2 und 3:	XLR-Anschlüsse, Empfindlichkeit, Phantomspeisung, balanced / unbalanced und Priority kann für jeden Eingang separat eingestellt werden.
AGC	
Dynamik:	>70 dB
Anstiegszeit:	2 - 500 ms
Abfallzeit:	0,5 - 20 dB/s
Regler und Anzeigen	
Höhenregler:	0 - 20 dB (Potentiometer)
Ringschleifen-Anpassung:	0 - 800 m ² (Potentiometer)
Anzeigen:	Netzanschluss: 1 grüne LED Eingangspegel: 3 grüne LED Strom Ringschleife: 5 rote LED
Gehäuse	
Abmessungen:	88 x 438 x 280 mm (H x B x T)
Gewicht:	14 kg
Farbe:	schwarz

Тип уређаја је PROLOOP DCC
Серијски код A-4263-0

У Аустрији су формирали институт и при њему раде и електроинжењери који се искључиво баве овом техником. Зову се HUMANTECHNIK.

Интернет адреса
WWW.HUMANTECHNIK.COM
humantechnik.austria@aon.at

Безбедност деце на Интернету

Министарство за телекомуникације и информационо друштво Републике Србије предузело је током ове школске 2009/2010 године, активности везане за безбедност деце на Интернету. Да би што већи број деце и њихових родитеља био укључен у ову акцију штампан је пропагандни материјал. Екипа Министарства обилази школе по Србији и држи предавања, организују се предавања за наставнике и сараднике школа.

Интернет (Interconnected Networks – Међусобно повезиване мреже) је постао свакодневни садржај нашег живота, нешто без чега не бисмо могли. Он је извор огромног броја корисних информација и могућност за различите комуникације. Веома је користан и зато је добро да га и деца и одрасли користе, али као и у осталим свакодневним активностима при томе треба да буду опрезни.

За децу – како користити Интернет безбедно:

- Разговарај са родитељима. Упознај их са улогом друштвених мрежа у твом животу.
- Твој профил на Интернету треба да садржи: надимак или име, имејл адресу, земљу у којој живиш, датум рођења.
- Никад не постављај на профил личне податке (број телефона, кућну адресу). Буди свестан да овакве информације могу да буду злоупотребљене.
- Никад не постављај на профил нешто што не би желео да виде твоји родитељи и наставници.
- Свој password – шифру држи у тајности.
- Игнориши непознате људе који желе да успоставе контакт са тобом.
- Ако ипак некога упознаш на Интернету никад се са њим немој састајати. Реци родитељима ако неко такав жели да се види са тобом.
- Ако ништа не радиш на Интернету искључи се.
- Путем веб камере комуницирај само са особама које познајеш. Чим престанеш да је користиш искључи је.
- Отварај само пошту својих познаника.
- Када ти неко шаље ружне поруке игнориши га, престани да комуницираш са њим. О томе обавести родитеље.
- Користи анти вирус и антиспам софтвер и немој да заборавиш да ставиш спам филтер у своју електронску пошту.

За родитеље – како помоћи деци да користе Интернет безбедно:

- Научите све што можете о компјутерима, Интернету и сличној технологији.
- Разговарајте са Вашом децом о томе.
- Замоли децу да Вам демонстрирају употребу рачунара.
- Издвојите време за дискусију о Вашој забринутости, сложите се са Вашом децом око основних правила понашања на Интернету.
- Разумите њихове потребе.
- Поставите разумна очекивања.

На млађем узрасту детета:

- Поставите рачунар у дневну собу, не у дечију собу или неко издвојено место.
- Уверите се да деца стварају безбедне профиле којима могу да заштите своји приватност.
- Проверите да ли штите свој password – шифру.
- Задржите све налоге на своје име.

Новокрштени

На празник Цвети 28. марта у цркви Светог Марка било је безброј дечијих главица, мама, тата, кума и кумова. Међу њима позната лица, насмејана и лепа: Вера, Љубица, Коста, Ана, Александра, Јелена. Велика гужва, а опет сви расположени. Лако их

препознајем међу свим оним кикицама, шишкицама, машницама и белим платнима. Као крила анђелима та бела платна стоје новокрштенима на раменима. Косица је мокра, лица се сијају помазана светим миром. Одсечену косицу ће чувати и увек се сећати свог првог причешћа, које је било одмах после крштења. Нека им светлост свећа обасјава пут ка Царству Божијем. Идући ка њему да израсту у часне и дивне људе. Уписани сте у књигу вечности, умивени љубављу, вером и Духом Светим. Честитамо!

Манастир, молитва и ми

Дуго смо чекали лепо време да одемо у манастир Раковицу. И отишли смо. Зашто? Желели смо да се помолимо Богу за све нас. За свако дете наше школе, сваког родитеља, за све који нас пазе и воле послали смо молитву Богу "Спаси и сачувај Господе".

У манастиру је лепо, мирно. У 15,30 часова почела је вечерња служба. У њему живе и моле се Богу за нас монахиње. Црква је посвећена Светим Арханђелима Михаилу и Гаврилу. Били смо заједно са монахињама на молитви. Пошто је трајао Велики пост правили смо велике метаније. То су поклони до земље и није нам било тешко. Нека деца су брала цвеће, нека су седела под тремом. Били смо и у црквеној продавници. Тамо има много књига, икона, крстића, свећа. Видели смо гроб патријарха Павла. Сазнали смо да је народно предање сместило

настанак манастира у време српских краљева Драгутина и Милутина. Други извори кажу да је настао у време цара Лазара. Страдао је и од Турака и од Аустроугара. Обнављали су га чланови породице Обреновић. Милош и Љубица, кнез и кнегиња, су сазидали собе (келије), конаке, трпезарију. Руски цар Петар Велики даровао је манастиру четири иконе. У манастиру је била и школа и штампарија. У близини је извор воде Свете Петке. Пуни утисака напустили смо манастир са жељом да га поново посетимо.

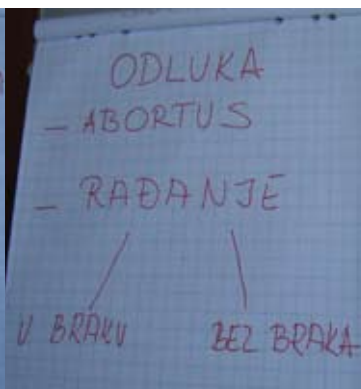
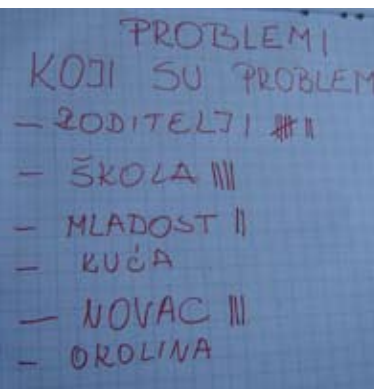
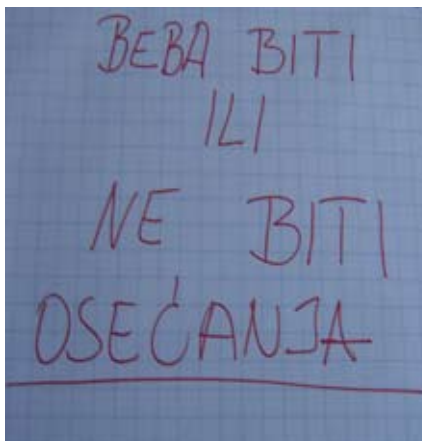
Дијана Вуковић

Репродуктивно здравље

У сарадњи са Домом здравља Савски венац, ученици средње школе су присуствовали радионицама о заштити репродуктивног здравља

Кроз разговор и играње улога ученици су информисани о важности чувања репродуктивног здравља, како се доносе одлуке о планирању породице и како се заштитити од нежељене трудноће. Посетили су и гинеколошку ординацију, где су се упознали са значајем редовних гинеколошких прегледа и радом саветовалишта у Дому здравља.

Редакција

Контрацептивна средства

Ступање у сексуални однос представља озбиљну и сложену одлуку. Одлука је озбиљна због могућих последица, као што су нежељена трудноћа и инфекције разним полним болестима.

Довољан је само један незаштићен сексуални однос за настанак нежељене трудноће или полне болести. Зато је битно себе заштити контрацептивним средством.

Постоји више врста контрацептивних средстава. Споменућемо кондом, спиралу и контрацептивне пилуле.

КОНДОМ је једно од најстаријих контрацептивних средстава. Користе га мушкарци. Ефикасан је у заштити од трудноће. Пружа заштиту и од полно преносивих инфекција. Постоји више величина кондома, различитих су облика и грађе. Кондом сме да се користи само за један сексуални однос. Поред мушког кондома постоји и женски кондом, или фемидом, који има сличне карактеристике као и кондом. Штити од нежељене трудноће и од полно преносивих инфекција. Разлика је у томе што га користе жене. Кондоме треба куповати у апотеци.

КОНТРАЦЕПТИВНЕ ПИЛУЛЕ користе жене и треба их користити само уз одобрење и савет лекара – гинеколога. Контрацептивне пилуле се не користе само због нежељене трудноће, већ и за регулисање менструалног циклуса. Контрацептивне пилуле не штите од полно преносивих болести.

СПИРАЛА је справа од пластике, дуга 3 – 4 центиметра, са кончићима на крајевима. Поставља се у материцу и то чини искључиво гинеколог. Спирала штити од нежељене трудноће, али не штити од полно преносивих болести.

Горица Живановић

Превенција болести зависности одговорним понашањем

Ученици седмог и осмог разреда основне школе, са својим разредним старешинама, били су позвани да присуствују здравствено – превентивном програму под називом “Превенција болести зависности одговорним понашањем”.

Програм је трајао два дана, а домаћин је био Дом здравља Савски венац. Ученици су активно учествовали у програму и показали велико интересовање за тему програма. На крају програма ученици су добили сертификате.

Сигурни смо да су ученици сазнали много тога што их је доводило у дилему: како реаговати у одређеним ситуацијама, начину како да реше међувршњачке проблеме и како да кажу “не” стварима које воде у болести зависности.

Лидија Плавшић

Нове идеје у ликовној секцији

Ове школске године чланови ликовне секције су осмислили нову, занимљиву креативну идеју. Наиме, садржаје својих оригиналних прича или класичних бајки преточили су у, за њих, нови ликовни израз, ликовну анимацију, односно цртани стрип.

Посебно су се у томе истакли ученици IV и V разреда.

Тако је Теодора Баљак, пуштајући машти на вољу, испричала ликовним средствима сопствену причу о девојчици, заточеној у дворцу.

Радомир Мирковић исказује своју маштовитост у замишљеним хорор причама. Једна од његових замисли преточена у стрип је прича о Зомбију, под насловом "За јаке живце".

Кристина Анђелковић је нежним, суптилним сликарским бојама, изузетно емотивно, илустровала класичну бајку о Пепељуги. Овај рад награђен је на изложби у Педагошком музеју.

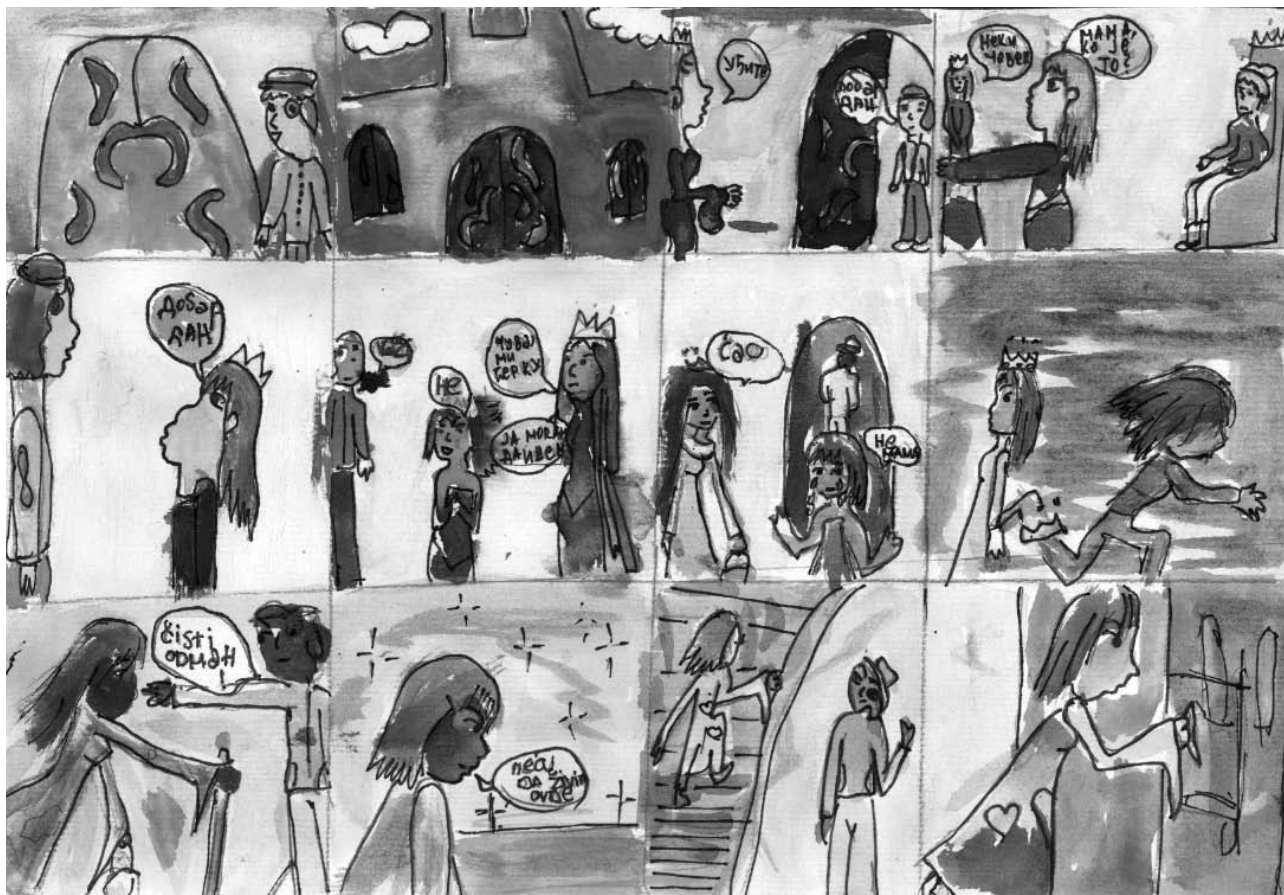
Већ ко зна који пут се показало да ова изузетно паметна и талентована деца, пуштајући машти на вољу, помоћу ликовних средстава исказују апстрактно поимање света око себе.

Неговањем и усмеравањем њиховог талента чини се да би у будућности могли да постану добри уметнички аниматори и илустратори.

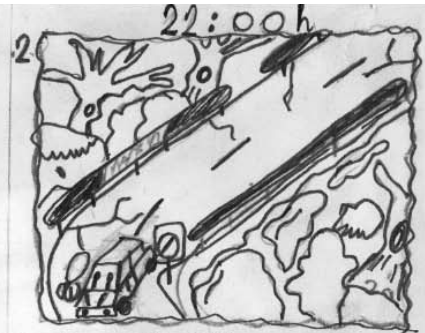
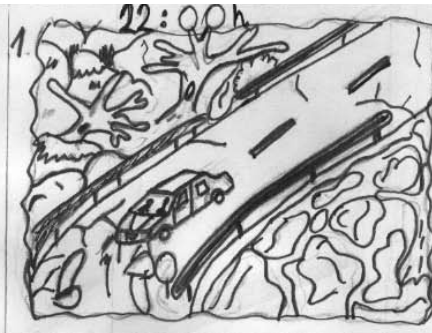
Ксенија Тодоровић

Прича о заточеној девојчици

аутор: Теодора Баљак IV/1

SAMO ZA JANE ZIVCE

Други о нама

Ko je Aleksandra Zarić, „Heroj grada Beograda“ Srcem osluškuje svet

Ne prestaje da mašta o kući u kojoj bi imala samo svoju sobu, kući čiji bi temelji bili u nekom svetu gde svi poštuju različitost. Dešava joj se da u prevozu skine svoj slušni aparat i neprimetno ga spusti u džep jer je bole čudni pogledi

Sobica od 16 kvadrata bez prozora, ali uredna i topla za sve koji u nju stanu. Aleksandra je došla na pet tri dana svoje porodice. Ne krije da bi volela imati svoj kutak u kojem bi mogla na miru da uči. Izabegla je kamp „Ada“ u Beogradu u kojem je sa porodičnom smetnom podelila šest godina, završila bi novim domom, u kojem bi imala svoje sobe.

Pre jedanaest godina smi morali da prebegnemo iz Istoka na Kosovo jer su mali životi bili opasni. Setam se da sam bio toliko potresen da nisam mogao da vozim, pa je traktorom upravlja moj na koga je tad imao 19 godina i koji nikad pre toga nije seo u auto. Bical sam preko brda, sa omo malo stvari koje smo uveli da posumnemo - naša se Ranko Zarić, stihao u ruci fotografija koja je nastala u rodnom Istoku, na kojoj su njegova supruga i njihova sedmogodišnja devojka. Porodica Zarić tad se selila u Kraljevo, daleko od rata, bomba i realističnog straha za život. Nisu se tu dignuli, a radeći se bio njihova napredna čerka. Aleksandra je imala 10

FOTOGRAFIE: N. MARKOVIĆ

dice može da radi sve pred sobom završi završila da se selila da se školuje. Tamo se osvojiškom zakonom jezika. Tada bi volela da odem

sveta, volja i snaga, jedinstvenom porodici koja je

Naslovna > Beoinfo vesti >

Beoinfo vesti

Subota, 24. april 2010.

Aleksandra Zarić i Delfina Ferizović – heroji grada

Preuzmite fotografiju u rezoluciji za štampanje: 1388971_nagrada_v.jpg

Nagrade grada Beograda uručene su i ove godine svima onima koji su svojim radom, hrabrošću, znanjem i energijom zaslužili da budu proglašeni za napoje. Na inicijativu gradonačelnika Dragana Dilasa, prvi put je dodeljena nagrada „Heroj grada Beograda“, kao i nagrada za najboljeg poljoprivrednog proizvođača i nagrada za izuzetnost. Čast da se nazovu herojima Beograda potpuno zasluženo dobile su Aleksandra Zarić i Delfina Ferizović, devojke koje svojim nesvakidašnjim duhom i borbenošću savladavaju najteže prepreke verujući da će jednog dana živeti bolje. Aleksandra Zarić je odlična učenica osmog razreda OS „Stefan Dečanski“ za gluvu i naglavu decu jer joj je sluh oštećen preko 80 odsto. Sa porodicom je 1999. godine izbegla iz Istoka na Kosovo u Kraljevo, kada je sa tri godine doživela stres i zbog stalnog bombardovanja izgubila sluh. Kada živi u izbegličkom kampu na Adi u dve sobice, sa šestoro starije braće i sestara, roditeljima, bakom i sestrama. Nagradivana je na brojnim takmičenjima, a posebno treba izdvojiti 2. mesto na Republičkom takmičenju iz srpskog jezika i nagradu „Pier“ za karikaturu. Ova ambiciozna i vedra devojka planira da upiše srednju školu grafičkog usmerenja, a zatim i fakultet. – Veoma sam ponosna i srećna jer sam nagrađena za svoj trud i rad i nadam se da ću po završetku srednje škole konačno moći da pomognem svojim roditeljima – rekla je Aleksandra za „Beoinfo“ povodom primljene nagrade „Heroj Beograda“. Delfina Ferizović ima 22 godine i maturantkinja je Specijalne srednje škole za gluvu i naglavu decu „Stefan Dečanski“. Sa osam godina je preležala meningitis kada je izgubila moć govora i sluh koji joj je oštećen 90 posto. Detinjstvo je

Vladimir Magdalinić bojama ispunjava svet tišine

ZORICA LAZAREVIĆ

Imao je samo godinu dana kad je dobio šarlah koji mu je ugrozio život, a sa sobom odneo njegov sluh. Od tada, u svetu tišine, on krupnim koracima grabi napred, a jedini neostvaren san mu je atelje. Vladimir Magdalinić (27), magistar slikarstva i nastavnik, mašta o malom prostoru gde bi mogao da radi ono što ga čini sretnim – da slika.

- Sinovi Vladimir i Jugoslav bili su mali kad su dobili šarlah. Tad smo živeli u Vrnjačkoj Banji. Ne mogu da vam opišem osećaj kad su mi lekari saopštili da su

Za potpunu sreću nedostaje 16 kvadrata: Vladimir Magdalinić, magistar slikarstva
FOTO: O. BUKIČ

ne prestana borba – počinje vao je čak i u daleku Rusiju, sivno u potpunosti nestao.

tih devedesetih. Nikad više nisam dobio posao u struci, ali sam znao da je to jedini način da im pomognem da se izbore za sebe u svetu tišine – priča Savo.

Nakon završene Osnovne škole za decu oštećenog sluha „Stefan Dečanski“ u Beogradu, Vladimir je upisao redovnu srednju školu za dizajn. Oduvek je voleo da slika, kako kaže, boje su njegova strast.

- Kad sam pokušao da upišem Fakultet likovnih umetnosti bio sam „ispod crte“ za budžet. Nisam želeo da odustanem, a zahvaljujući mojoj profesorki iz Osnovne škole Gordani i Marku Stojanoviću, poznatom glumcu i

dista Akademije na kojoj je kasnije i magistrirao.

Po završetku studija zaposlio se u Osnovnoj i srednjoj školi za decu oštećenog sluha „Stefan Dečanski“. Nekad učenik ove škole, a sad profesor. Voli svoj posao i svi su ga lepo prihvatili. Bez obzira na invaliditet, izborio se da živi od svog rada i obrazovanja. Samo jedan san je ostao neostvaren.

- Dok sam studirao, znao sam da na fakultetu ostanem i po 14 sati jer sam tamo imao prostor za slikanje. To daje smisao mom životu i bez toga ne mogu. Prodao sam nekoliko slika, ali teško je srca, jer je u njima sva moja

ФУДБАЛСКИ КЛУБ ГЛУВИХ ОЛИМПИЈА, СТАРИЈИ ОД ЗВЕЗДЕ И ПАРТИЗАНА, ЈЕДИНИ ЈЕ ОВАКАВ ТИМ У СРПСКИМ ЛИГАМА

ЛОПТА СЛУША УМЕСТО ЊИХ

Најмлађи играч има 15 година, најстарији 23. Последњи су у најнижем ранџу, али се добро забављају

ДОК са помоћног игралишта доприре грађа младих који из забаве путују до лопте на гол, на главном терену стадиона ОФК Београд двадесетак играча у црвено-белим дресовима почетак тренинга дочекује у - тишини. Мук, толико нестичан за фудбал, остаје чак и када се „бубамара“ заврти.

Фудбалски клуб глувих Олимпија једини је тим у региону који се такмичи у лиги где сви остали играчи чују. Свих 19 утакмица у сезони досад су изгубили, али на терен излазе вероватно веселији од било које друге екипе. Држе „фенер“ у Трећој београдској зони А, лиге из које нема испадања, али њихов успех види се у томе што заједно тренирају и друге се.

Стоје у кругу пред почетак загрљаја, а Тихомир Р. (23) нечујно миче усана и саиграча говори знаковима. Сви почину да се смеју, кад им је испричао анегдоту о томе како је продао стару аутомобил. Од целог тима, само тројица чују, док остали имају потпуно или делимично оштећен слух.

- Једини смо тим глувих у региону који се такмичи про-

тив екипа које чују - истиче Милан Драгелјевић, генерални секретар клуба. - Последњи смо на табели, али смо победници. Овако моћи од 15 до 23 године имају шансу да буду физички активни и здрави. Укључују се у друштво и стварају другарство. Многи-ма од њих ово је једина права забава.

Играо је раније за Хајдук у Лиона, али је на наговор другара прешао у нови тим.

Не могу да чују, али се надају да ће други пренети њихову поруку - „И ми волимо фудбал“. После седам година паузе због лоше финансијске ситуације, клуб је поново почео са радом. Помогли су им многи, међу којима и Државна лутрија Србије. Тренеров син, Марко Радековић, тако-

ђе има оштећен слух, те је окупио своје другове, да би се по том прикључило још играча. Тренирају на теренима ОФК Београда, госте дочекују на стадиону Обилића.

- Хоће да се докажу другима, јер марљиво тренирају - хвали их Драгелјевић. - Најважније је, ипак, да прво сами схвате да су вредни. Другим тимовима често буду лак плен, али умеју и да покажу

СПОРТОВИ

ФУДБАЛСКИ клуб Олимпија основан је 1937. године, пре Црвене звезде и Партизана. У оквиру спортског друштва, окупило је 12 секција међу којима су и шах, стрељаштво, рукетмет, кошарка и атлетика. Ранији назив био је Београдски клуб глувих, али се од 1959. године зове као и данас.

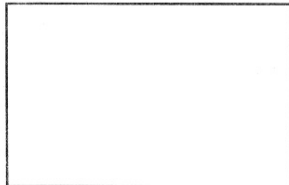
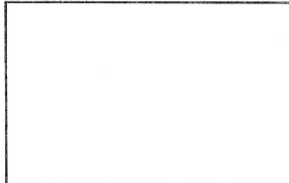
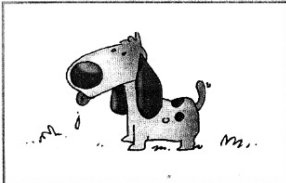
глувих који играју велики фудбал, пошто су мањи терени захватнији за организацију. Драгелјевић каже не жели да смањи тим, јер би тако морао да одбаци неке играче. Намеравају да ускоро направе и школу фудбала, како би у први тим могли да доведу већ стасале фудбалере. Прочује се онда како играју глуви. ■

П. ЈАНЈАТОВИЋ
ФОТО П. МИЛОШЕВИЋ

За најмлађе

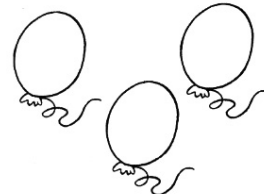
1. ИГРАМО СЕ РЕЧИМА

Пронађи речи тако што ћеш узети прва слова из назива нацртаног бића или предмета. Нацртај као што је започето.

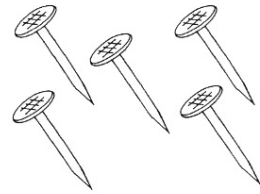

2. КОЛИКО ЧЕГА ИМА?

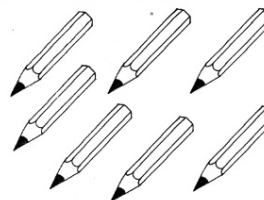
ИЗБРОЈ КОЛИКО ЧЕГА ИМА И ЗАОКРУЖИ ОДГОВАРАЈУЋИ БРОЈ.

2 3 4 5

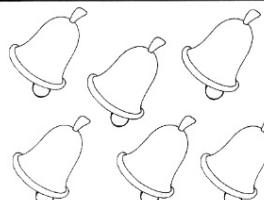
3 4 5 6

6 7 8 9

2 3 4 5

4 5 6 7

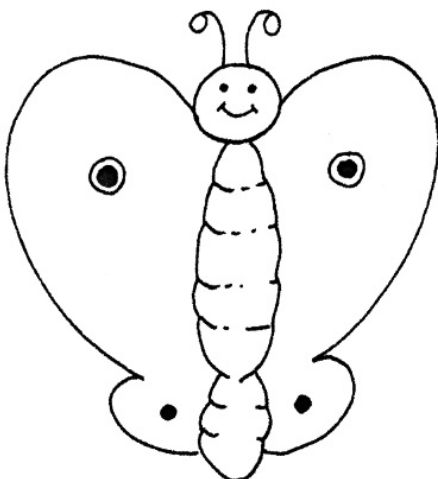

6 7 8 9

3.

Нацртај лептира на листу блока. Стави на њега различите водене боје. Помоћу сламчица дувај боју. Она ће се разливати и створити интересантне шаре.

4.

Спој линијом слику са њеном сенком.

Занимљива математика

Како се рачунало у Старом Египту?

Египат је одувек привлачио људе својим задивљујућим историјским наслеђем. Пирамиде, сфинге и фараони и данас, после више хиљада година, задивљују својом лепотом и загонетношћу чувајући успомену на своје творце. Када задивљени станемо пред монументалношћу ових древних споменика једне цивилизације, не можемо а да се не запитамо: како је могуће да су људи тада, без савремених начина рачунања могли са таквом пецизношћу да се упусте у градњу тако сложених објеката? Тако огромни и складни објекти не могу се направити ни случајно ни у надахнућу. Значи у Старом Египту имали су прилично развијен систем бројева и рачун са њима, тј. математику.

Највећи део наших сазнања о египатској математици потиче из два извора:

1) Московски папирус - открио га је 1893. године В. С. Голеничев. Данас се чува у Московском музеју лепих уметности. Папирус је дугачак 6 метара, широк 8 центиметара и датира из 1850. године пре наше ере. На папирусу се налази 25 задатака, али је запис већег дела задатака веома оштећен током времена.

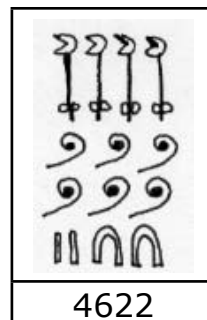
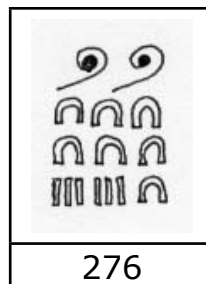
2) Риндов папирус - вредност овог папируса открио је 25-огодишњи шкот, Хенри Рид, на једној пијаци у Луксору 1858. године. Од 1864. године папирус се налази у Британском националном музеју у Лондону. Дугачак 6 метара и широк 30 центиметара, папирус почиње речима да је писац Ахмес, 1600-те године пре нове ере, преписивао са древног списка. Тако се претпоставља да оригинал датира 2000 година пре нове ере или можда још раније.

Напоменимо да је папирус биљка из фамилије шаша која расте у води. У Старом Египту, Грчкој и Риму је служила за прављење главног материјала за писање који се по њој назива папирус.

Египатски хијероглифски систем бројева је децималан, али без месне вредности цифара. Симбол за нулу није постојао. Хијероглифи употребљавани за декадне јединице су следећи:

БРОЈ	СИМБОЛ	ОПИС
1		Представљен је једном цртом
10		Представљен је ужетом за стоку
100		Представљен је спирално увијеним ужетом
1000		Представљен је биљком лотоса
10000		Представљен је прстом
100000		Представљен је пуноглавцем или жабом
1000000		Представљен је са фигуром бога са рукама уздигнутим изнад главе

Примери писања неких бројева египатским симболима показани су у доњим табелама

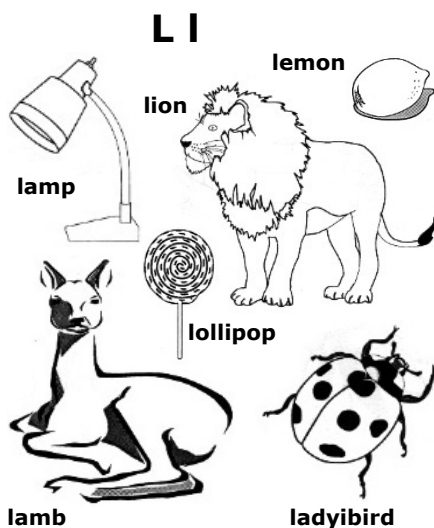
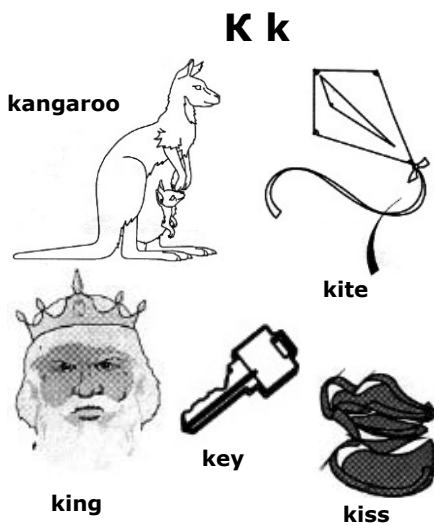
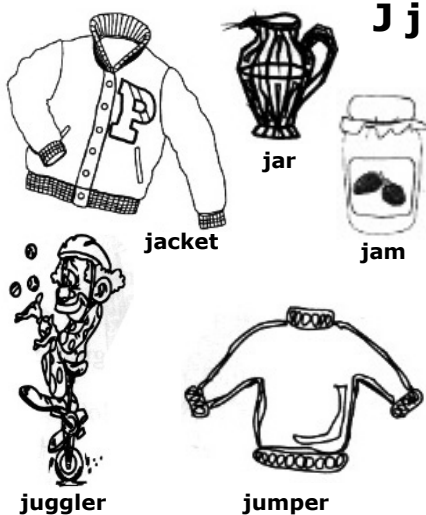
Хијероглифи за бројеве 276 и 4622 пронађени су урезани у камену у Куарнаку 1500-те године пре нове ере, а данас су изложени у Лувру.

Јасмина Невенић

Учимо енглески

My little dictionary (Мој мали речник)

Colour and learn the words
(Обоји и научи речи)

Read the text and fill in the factfile about Italy - use dictionary to find meaning of words you don't know

(Прочитај текст о Италији и уради вежбање-користи речник да пронађеш значење речи које не знаш)

Italy

This is a map of Italy. There are about 58 million people in Italy. They speak Italian there.

One of the most famous landmarks in Italy is the Coliseum. It's in Rome, the capital of Italy.

Other things to see in Italy are: the Trevi Fountain, The Leaning Tower of Pisa and St Mark's Square.

Coliseum Rome The Leaning Tower of Pisa

FACTFILE

Country:	Capital City:
Population:	Famous Landmarks:
Language:	Other things to see:

Краљ Александар I Карађорђевић

Александар је рођен на Цетињу 16. децембра 1888, као други син краља Петра и кнегиње Зорке. Његов прадеда био је Карађорђе, вожд Србије. Деда по мајци био му је црногорски краљ Никола I Петровић, а баба краљица Милена. Детињство је провео у Црној Гори, а основну школу завршио у Женеви. Даље школовање наставио је у војној школи у Петрограду, а потом у Београду. Судбински преокрет у животу младог принца Александра наступио је 1909, када се његов старији брат, принц Ђорђе одрекао права наследства престола. Као престолонаследник, принц Александар је приступио реорганизацији војске, припремајући је за коначан обрачун са Турском. У Првом балканском рату 1912, престолонаследник Александар је као заповедник Прве армије водио победоносне битке на Куманову и Битољу, а потом 1913. у Другом балканском рату битку на Брегалници.

У Првом светском рату био је врховни заповедник српске војске у биткама на Церу и Колубари 1914, кад је српска војска потпуно разбила војску Аустроугарске монархије. Поново нападнута 1915. од Аустроугарске, Немачке и Бугарске, Србија је морала да се повлачи. Са многим губицима српска војска се, заједно са старим краљем Петром I и престолонаследником Александром повукла преко Албаније на острво Крф, где је реорганизована. Када се краљ Петар I због болести повукао од владарских послова (24. јуна 1914. по новом календару), престолонаследник Александар је постао Регент.

После опоравка и попуне српска војска је исте године однела велику победу на Солунском фронту, на Кајмакчалану. Завршне операције пробоја Солунског фронта у јесен 1918, српска војска је извршила под врховном командом Регента Александра, са одличним командним кадром у који спадају војводе Живојин Мишић, Степа Степановић и Петар Бојовић. После војничких дошли су и државнички успеси. Његова је заслуга за стварање Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца (СХС) 1. децембра 1918. године. После смрти краља Петра I (16. августа 1921.), Регент Александар је постао Краљ Срба, Хрвата и Словенаца. 1922. године оженио се принцезом Маријом од Румуније. У том браку рођена су три сина – Петар, Томислав и Андреј.

Краљ Александар је, завео диктатуру 6. јануара 1929. године (позната као шестојануарска диктатура) и укинуо устав. Краљ је 3. октобра преименовао државу у Краљевина Југославија, реорганизује државну управу стварајући девет бановина и град Београд. Прогласио је 1931. нови Устав (тзв. "Октроисани Устав"). Приликом посете Француској, у коју је отпутовао да би учврстио одбрамбени савез против нацистичке Немачке, Краљ Александар I убијен је у Марсеју, 9. октобра 1934 од стране хрватских усташа и македонске ВМРО, а под заштитом Италије, Немачке и Мађарске. Атентатор је био припадник ВМРО-а Владо Черноземски. Његова смрт дубоко је потресла читаву Југославију, а његово тело испраћено је од стотина хиљада људи читавим путем до Опленца, где је сахрањен у Задужбини Краља Петра I. Народна скупштина и Сенат Краљевине Југославије дали су му назив Витешки Краљ Александар I Ујединитељ.

Непознате речи:

принц - члан владарске куће

престолонаследник - наследник краљевске власти

заповедник - онај који командује, издаје наредбе

регент - који врши краљевску власт

принцеза - чланица владарске краљевске куће

диктатор - онај који неограничено влада

бановина - административна област

Џиновни џунгле

Слонови су највеће копнене животиње. Постоје две врсте: афрички и азијски. Азијски слонови су џиновни који живе по џунглама и шумама. Азијски слон је тежак осам тона и висок 3,4 метара. Слонови су биљоједи и могу да једу осамнаест часова дневно и смажу двеста килограма траве, лишћа и воћа. Слонова сурла је стварно велики нос, а њихова горња усна има преко 60.000 мишића да би могао да савије сурлу. Слон користи сурлу да би урадио доста ствари али најважнија је када скупља храну. Пошто му је сурла уместо носа слонови прво воле да помиришу све, пре него што поједу. Користе сурлу и кад пију воду. могу да попију до 160 литара воде дневно. То је као 484 конзерве пића! Слонови вриште кроз сурлу, која им служи као труба. Кљове код слона су два огромна зуба, које користе када једу и када се боре. У прошлости, слонове су убијали због кљова, које су користили за израду украса.

Чудесне животиње

Велике мачке - тигрови живе у џунглама и шумама Индије. Шуњају се кроз ниско растиње. Тигрови су највећа врста великих мачака. Тешки су и до 258 килограма. То су месождери и поједу на дан осамнаест килограма меса. То је као 80 хамбургера! Обожавају да једу јелене, које лове ноћу. Тигрови су познати по свом црно-наранџастом крзну са штрафтама. Ова јарка боја је одлична за камуфлажу, они игледају исто као светли и тамни делови џунгле. Осим што застрашују својом страшном риком, тигрови показују своје оштре зубе којима комадају месо, а могу и да поломе кост једним угризом.

Камелеони

Они су посебне животиње, јер могу да мењају боју свога тела. Али сваки камелеон има мали спектар боја, они се задржавају на површинама на којима се камуфлирају. Имају добар вид и могу да покрећу појединачно оба ока: једним траже плен, а другим осматрају има ли непријатеља у близини. Језик му је дуг колико и тело, чак и дужи. У секунди исплази језик и зграби плен.

Поларни ловци

Огромни поларни медведи су највећи медведи на свету - могу да достигну дужину од 3,4 метра и тежину до 1000 килограма. Младунчад медведа живи са својом мајком у јазбинама испод снега. Поларни медведи веома добро пливају и када су у води, длаке њиховог крзна се скупе и тако стварају водоотпорни омотач. Толико су издржљиви да могу да пливају и по сто километара без престанка и да трче брзином 56 км/час. Не клизају се чак ни по леду, јер имају оштру длаку на унутрашњем делу стопала да би се ухватили за тло док трче за својим пленом.

Пролеће

Пролеће увелико траје. Природа се пробудила и почела да буја. Сада је све зелено и цветно. Мирише дрвеће, баште, жбуње покрај пута. Леп је цвет дивљег кестена. Почела је да мирише липа. Уживам у шетњама по градским парковима и улицама. Људи су насмејани и весели. После дуге зиме и дебелих јакни, капа и шалова, право је олакшање обући лагану одећу. Сада више времена проводим напољу на свежем ваздуху, пуном цветног полена. На теренима за фудбал порасла је нова зелена трава. Мекана је и могу дуго да

се играм. На једном димњаку сам видео велико гнездо и роду у њему. Изгледа да су се и птице вратиле у наше крајеве.

Време се пролепшало. Има доста сунца, понекад пада киша, топло је. Због тога су се животиње пробудиле и поново почеле да траже храну и обезбеђују потомство.

Волим пролеће.

Јована Врањешевић III/1

Саво Вујић VIII/1

Испунила ми се велика жеља

Моја велика жеља је била да се врати мој тата. Када сам била мала, имала осам година, тата је отишао у Швајцарску да ради. Ја сам ужасно патила четири година што је тата тамо и чекала да дође у Београд. Увек сам

му слала писма да ме се сети, а тата је слао торбе пуне гардеробе. Ја бих се обрадовала и узбудила. Татин друг је увек долазио да ми да нешто што ми тата шаље, а ја сам слала тати писма да ми купи телефон, патике, чизме. У ствари, тражила сам много. После четири године сам дочекала тај дан. Ишла сам на Копаоник са школом, моји кумови који живе у Брусу, близу Копаоника, дошли су по мене да ме одведу, а нисам знала да ме тамо чека тата. Ушла сам у стан и нисам одмах познала тату. Окренуо се и тада сам почела да скачем од среће и изљубила га пуно. Није био леп, молила сам га да се ошиша и послушао ме. Кратко смо причали, ја сам морала да се вратим на Копаоник. После седам дана, тата је дошао

тамо да ме види и каже да будем добра и слушам наставника. Загрлила сам га снажно, захвална сам Богу што се мој тата вратио из Швајцарске. Велика жеља ми се испунила.

Анђела Павловић II/5 С.Ш.

Пријатељ као брат

Имам пријатеља, зове се Милан Суботић. Он је млађи од мене, али за пријатељство године нису важне. Када је дошао у ову школу, био је стидљив, уплашен, повучен и закупљен својим мислима. На часу је само писао, или учио, а поглед му је био усмерен ка свесци. С временом смо се упознали. Увек сам се трудила да лепо причам са њим, да ме разуме. Када би погрешно или није разумео, он би ћутао и повукао се. Питала бих га: Како си? Јеси ли учио? Да ли се бојиш да одговараш?. Он би одговарао. То су били наши први

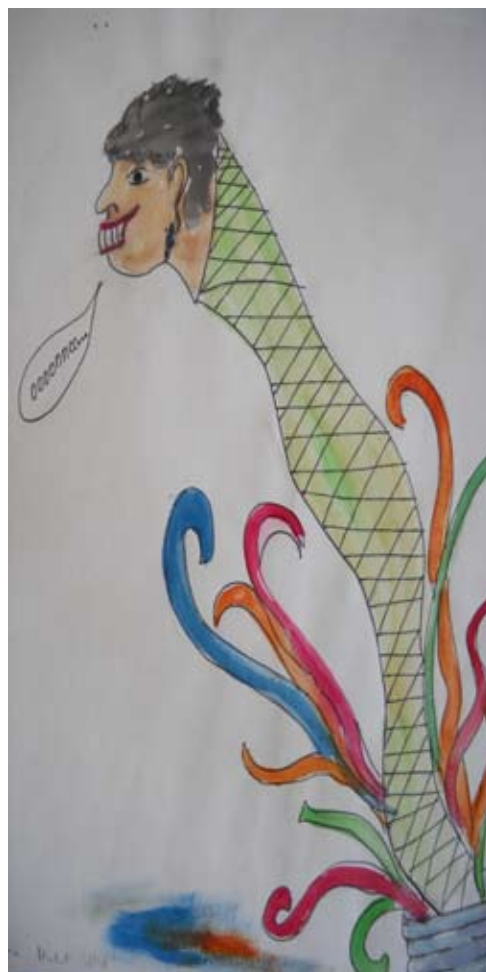

разговори. Сад се променио, отворио је срце и о свему причамо. Милан има пуно лепих особина. Љубазан је, благ, миран, стрпљив, пун љубави према ономе ко му приђе. Воли да помогне, саосећајан је, дарежљив, пун доброте и истине. Ја бих волела да имам брата као што је Милан. Сигурна сам да ће кад заврши школу бити добар графичар и да ће вредно радити. Мени је жао што завршавам школу, али моје и Миланово пријатељство се неће завршити, него ће се променити у братску љубав. Увек ћемо контактирати преко порука, а надам се и да ћемо се виђати. Важно је сачувати и неговати искрено пријатељство.

Делфина Феризовић III/3 С.Ш.

Једна особа којој се не могу искварити мисли

Свако живо биће је по природи друштвено. Понекад човек може бити сам, али не данима, јер то може изазивати депресију, чак човек може да полуди од самоће. Ја имам једног пријатеља с којим се скоро три године дружим. Он се зове Владица. Има црну косу и смеђе очи. Висок је, добар друг, има лепе манире и особине. На пример: када имамо час физичког играмо кошарку или фудбал, ја имам лошу навику да јако шутирам лопту али он је стрпљив, благ пун разумевања. Код њега не постоји никаква мана, напротив богат је свим врлинама. Ја знам да је њему мало тешко да разуме граматику али му у томе помажем, а он мени помаже у математици. Лепо је кад се пријатељи воле и помажу један другоме. Шта још могу рећи о њему? Могу да кажем да је скроман, леп и драгоцен момак. Свакоме би се допале његове врлине. Човек није богат кад има свој иметак или углед него је богат својом унутрашњом лепотом и врлинама. То је нешто јако скупо, од злата. Надам се да ће кад заврши школу бити срећан с породицом.

Делфина Феризовић III/3 С.Ш.

Вера Мићић VII/2

Другарство је највеће богатство

Имам најбољу другарицу. Она се зове Анђела Павловић. Веома је лепа и паметна. Има смеђу косу и зелене очи. обожава спорт и навија за Црвену звезду као и ја. Дружимо се пуних 11 година. наше другарство је најлепша ствар на свету. Причамо о свему, поверавамо једна другој наше тајне. Она има дечка који се зове Бранко. Често причамо о њему. Дружимо се кад год имамо слободног времена. Често идем у њену кућу и тамо гледамо филмове и фотографије. Обожавамо да се сликамо. Понекад се посвађамо, али се брзо помиримо. Много се волимо и не можемо једна без друге. Имамо много заједничких успомена. Хтеле смо да оснујемо групу која ће се звати "Бунтовнице". Сваку нову вест прво јавим њој. Заједно купујемо одећу. Помаже ми својим саветима. Сећам се времена кад смо биле мале. Правиле смо многе глупости. Сада се томе смејемо. Такав је живот. Наше другарство ћемо чувати до смрти. Оно то заслужује.

Сандра Манојловић II/5 С.Ш.

Један дан у природи

Одлучили смо да путујемо у Сремску Митровицу. На излет смо ишли са школом и са наставником. До Сремске Митовице путовали смо са аутобусом. Била је рана јесен. Природа је била прелепа. Ушли смо у воћњак убрали смо зелене јабуке које смо касније јели у аутобусу. Тамо смо видели и животиње: шарене кокошке, свиње, велике коње на ливади, беле зечеве у двориштима. У Засавици смо лепо јели. Доручак и ручак су били веома укусни. Волела бих да ускоро путујем још на неки излет јер волим дружење у природи.

Лаура Старчевић VI/1

Ана Влашић III/1

Моја омиљена женска особа

Мој омиљени женски лик је моја баба Мира. То ми је баба по мами. Моја баба је добра, вредна и лепа жена. Мени је много помогла, јер ме је водила у школу када сам био мали и нисам могао да идем сам. Када год одем код бабе увек играмо "Човече не љути се", јер она зна да ја волим ту игру. Баба ми увек дели савете. Она каже да морам добро да учим и да будем добар у школи и у дому. Такође ми каже да морам да разумем своје родитеље и да их слушам, а старије од себе увек да поштујем и поздравим. Баба каже ако будем такав да ће то бити највећа срећа и награда за њу од мене. Моја баба нема велику пензију, али за мене увек одвоји који динар и када год може свима купи понешто. Помаже нам свима колико може. Ја много волим своју бабу и трудићу се да је усрећим и наградим онако како она то жели, јер моја баба је најбоља баба на свету.

Саво Вујић VIII/1

Јована Врањешевић III/1

Моја омиљена женска особа

Моја омиљена женска особа зове се Цеца. Она је моја наставница сликања. Њена школа се зове "Артино" и налази се на Миљаковцу. Цеца је лепа, има смеђу дугу косу. Она ме учи да сликам. Добра је, племенита и велики је друг. Понекад је довољно само да се погледамо и одмах се разумемо. Она је мени драга, зато што је весела и позитивна. Време које проведемо заједно брзо прође и ја једва чекам да је опет видим.

Коста Радовић VIII/1

Тешко сам радио

Ја нисам много радио тешке послове, али код куће у Челареву волим да помогнем родитељима. Наша кућа је велика, као и двориште. Ту има увек да се ради. Напољу, у дворишту, трава брзо нарасте и ја волим да косим. Имамо косачицу са корпом. Ја косим и после ми буде тешко да истресем покошену траву из корпе. Некада ми помаже брат, а некада и моји другови. Ја се лепо осећам кад све завршим и погледам како је све лепо. Помажем тати око пчела, нешто му морам увек доносити, али не волим тај посао, јер ме понекад уједу пчеле, па ме после боли. Радити је лепо, јер за сваки посао добијеш награду, некад ми је довољно да ме похвале родитељи за мој рад и да будем срећан. Ни један посао није тежак, ако га радиш са вољом, а награде и похвале морају доћи, јер колико даш толико ће се и вратити.

Милан Суботић III/3 С.Ш.

Мој кућни љубимац

Сви у мојој породици воле животиње и због тога имамо пуно кућних љубимаца. Имамо корњачу, рибице и две мачке. Описаћу свог омиљеног кућног љубимца, мацу Цојку. Цојка је пре три и по године била маче од два месеца и тада је први пут ушла у нашу кућу. Њена мајка ју је једног октобарског дана донела испред наших врата и нама се свидела. Сви смо се сложили да је примимо у наш дом. Маци смо дали име Цојка, али јој често тепамо Цоки. Њено крзно улепшавају три боје: браон, сива и бела. Има лепу малу главу и крупне зелене очи које уоквирују црни кругови који понекад подсећају на наочаре. Преко носића има сиву флеку која је чини веома јединственом. На врху шапа длака јој је браон боје па изгледа као да има патикице. Цојка је као и свака мачка радознала и разиграна. Шта год да се дешава у кући она мора да види. Такође је и врло тврдоглава, увек хоће да иде где она пожели, да се попне где јој није дозвољено. Зато се и деси понеки несташлук. Мојој сестри вади шналице из чиније, гумице, сламчице. Понекад се деси да уђе у орман, ми је невидимо и затворимо орман. После је тражимо све, док је не чујемо да гребе по орману. И поред свих њених несташлука и упадања у невоље она је мој омиљени кућни љубимац. То је уједно и оно због чега ми се Цојка највише свиђа.

Марко Чугуровић II/5 С.Ш.

Маја Јожика IV/1

Мој кућни љубимац

Мој кућни љубимац је мачак. Мој мачак нема име, нисмо знали које име да му дамо. Има наранџасту боју длаке, много је слadak. Воли да се мази, да се игра и да се пење по дрвећу. Његова омиљена храна је салама и неке друге врсте меса, воли и да пије млеко. Научила сам га да нас не гребе и да сам уђе у кућу. Научио је да то ради како сам ја рекла, много је паметан. Воли да се прави као да је газда, друге мачке се плаше њега. Мачка сам добила од мамине другарице, био је јако мали кад су донели. Сви смо га одмах заволели. Био је као члан наше породице, дуго је живео са нама око осам и по година. Али, нажалост, он није више са нама, јер је угинуо пре седам месеци. Сви смо се много растужили и било нам је жао, јер смо навикли на њега. Али сада имамо другог мачка, који је исти као он. Никада нећу заборавити свог првог мачка.

Тамара Раденковић I/6 С.Ш.

Најлепше је ђачко доба

Размишљао сам коју тему да изаберам. Све су везане за крај мог школовања. Школовање сам почео са тринаест година. Када ме је отац довео у школу и дом много сам плакао. За мене је то било страшно, био сам мали и незрео. Дани и године су пролазили и време је брзо прошло. Како се приближио крај школовања, ја сам био све тужнији и тужнији, као и сви моји другови и пријатељи. Са њима сам делио добро и зло, сузе и смех, ужину, оцене. Много лепог сам доживео са мојим друговима. Починем да схватам да брзо пролазе безбрижни дани. Сада припремам матурски испит. Испит и матурска прослава то се зове испит зрелости. Моје другове, другарице, наставнике, васпитаче нећу никада заборавити. Сви ми кажу "Од колевке па до гроба најлепше је ђачко доба". Сада сам се уверио у то. Већ дуже време размишљам о одласку из дома и школе и мислим да ће ми растанак од друштва тешко пасти.

Владица Нукић III/3 С.Ш.

Изабрао сам занимање

Ближи се крај основне школе. Пошто ћу да упишем средњу школу морао сам да се одлучим за занимање. Ја сам одабрао да будем пекар. То занимање ме је увек привлачило.

Волим да радим, па мислим да ћу добро научити занат. Највише ме привлачи да правим хлеб и разна пецива која ће људи куповати. Пошто волим овај занат мислим да ћу бити добар мајстор.

Дејан Цвејић VIII/2

На фудбалској утакмици

Тата ми је обећао да ће ме у суботу водити на фудбалску утакмицу. Играју ФК Вождовац и ФК Младост. Ишли смо да гледамо мог стрица Ненада који игра у ФК Вождовац. Био сам нестрпљив уочи поласка. Стигли смо на стадион. Било је пуно људи који су дошли да бодре свој клуб. Кренула је утакмица, али пошто је било голова, мени није било толико интересантно. Почело је друго полувреме. Тада је мој стриц Ненад ушао да игра. Одједном је шутнуо лопту и дао гол. На стадиону су сви почели да се радују, веселе. Наравно да сам ја био најсрећнији. Никада нећу заборавити ову фудбалску утакмицу. Испуниле су ми се две жеље, да одем на утакмицу и да мој стриц да гол. Једва чекам да идем да га гледам на следећој утакмици.

Огњен Јовановић V/1

На крилима младости

Лепо је бити млад. Осећам се лепо. Све је много лакше кад си млад, лакше трчиш и брзо "летиш". Време брзо пролази и лети. У младости треба бити добар, треба бити у добром друштву. Како кажу "треба бити паметан". Учити и завршити добру школу, треба мислити на будућност. Људи кажу да брзо пролази као да има крила. Ако човек срећно живи, младост је лепа, задовољно можемо ићи даље. Младост је најлепше доба.

Милан Суботић III/3 С.Ш.

Писмо другу

Драги Павле,

Пуно ме је обрадовало твоје писмо. Драго ми ја да ти је у Немачкој лепо, да си се снашао у новој школи и упознао нове другове.

Код мене се много тога променило од када си ти отишао. Добио сам браон појас из џудоа. Сад много чешће идем на тренинге, јер сам прешао у џудо клуб "Партизан", а и тренинзи су ми много напорнији. Упознао сам неке нове дечаке и одмах смо се спријатељили.

Такође сам учествовао и на разним спортским догађајима у Београду. Наставник Дарко нас је водио на Београдски маратон, бициклијаду и куглање.

Најлепша је ипак била екскурзија у Италији. Много ми је жао што нисис ишао са нама, свима си нам недостајао. Боравили смо у једном месту, на обали Јадранског мора, које се зове Лидо Ди јесоло. Обишли смо прелепе италијанске градове Трст, Венецију и Верону. Пуно смо се сликали, па кад будеш долазио у Београд видећеш фотографије.

У школи је као и обично, осим што се ближи крај школске године и морам мало више да учим. Наставници нас стално пропитују и дају нам писмене задатке. Али и то ће брзо проћи и ускоро ћу уживати на летњем распусту.

Шта код тебе има ново? Да ли ћеш на лето долазити у Београд? Пуно поздрави брата и родитеље. Тебе такође поздрављају Аца, Милош, Немања, Елвис, Стефан и моја сестра Сандра. Са нестрпљењем очекујем твоје писмо.

Велики поздрав!

Марко Чугуровић II/5 С.Ш.

Најлепше је ђачко доба

Ближи се крај школске године. Ја знам да је дошло време када морам да размишљам шта даље. Родитељи од мене очекују да почнем да радим и да се оженим. То ми је све тако страшно и помало ме плаши. Најлепше ми је било у школи. Од четврте године па до данас о мени су бринули наставници и васпитачи. Ја нисам бринуо, други су бринули о мени, морао сам само да учим и будем добар ђак. Најлепше ми је то што сам био са својим друговима који ме разумеју и које ја разумем и са којима увек играм фудбал. Са њима сам ишао на море, на планине и на многа лепа места. Увек ћу се сећати мога школовања, свих другова и наставника. Кад завршим школу никада нећу да заборавим школу, а са друговима Есадом, Ацом, Ацом и Јовом, увек ћу се виђати и даље дружити.

Милан Лукић III/1 С.Ш.

Изабрала сам занимање

Ускоро завршавам основну школу. Недавно сам морала да одлучим који ћу занат да упишем. Уписаћу средњу школу, смер за кројача.

Мислим да је то веома важан посао, поготово за мене, јер много волим да цртам, комбинујем боје на папиру, да облачим и правим гардеробу и модне ревије. Желим да научим да кројим и шијем. Тако ћу моћи да остварим свој сан о отварању модне куће. Волела бих да шијем дивне хаљине за лепе и пристојне жене, модне панталоне, блузе и велике шешире. Волела бих да има пуно одеће у продавници. Мојој сестри сашићу модерну одећу када почнем да учим занат.

Зорица Симић VIII/2

Моје будуће занимање

Још неколико седмица и завршићу основну школу. Морао сам да одлучим шта ћу уписати и учити у средњој школи. Определио сам се за столарски занат.

Мислим да је то врло занимљив посао који ће ми обезбедити новац за живот. Желим да направим своју радионицу у којој ћу правити лепе и корисне предмете од дрвета. Хоћу да направим себи кућу у којој ће сва врата, прозори и намештај бити од дрвета. Хоћу све сам да израдим, да буде лепо и квалитетно. Такође бих волео да помогнем другим људима, мојим пријатељима и породици да поправе своје старе столове, столице, кревете или прозоре.

Волео бих да зарадим доста новца и купим машине за обраду дрвета. Знам да су оне много скупе, али ја ћу бити вредан и остварићу свој сан. Отворићу своју занатску радионицу.

Душан Трипковић VIII/2

Станислав Стојко IV/1

Мој кућни љубимац

Мој кућни љубимац је папагај. Он се зове Оги. Јако је мали и жуте је боје. Имамо кавез за њега, али је он скоро увек пуштен да лети по соби. На зиду смо закачили роге од срндаћа и то му је омиљено место. Воли да се игра жутом лоптицом и да пије жути сок. Када хоће напоље увек трчи по кавезу. Пуно воли да слеће на моју главу. Мој брат га учи да прича, али му баш не иде. Када ми нисмо ту он је миран. Али чим чује да смо дошли из школе одмах трчи по кавезу, да би га пустили и играли се са њим. Воли да ми дира косу, а мени се то не свиђа. Много смо се навикли на њега и постао је члан наше породице.

Кристина Форго I/6 С.Ш.

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година VI, број 15
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.decanski.znanje.info
e-mail: decanski@infosky.net

Издавач:

Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Уредници:

Литерарна секција

Лектура:

Литерарна секција

Коректура:

Литерарна секција

Техничка припрема:

Мирјана Бојанић и ученици I/6, II/5, III/3 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“Космос”, Београд, Светог Саве 16-18

Београд, 11.06.2010. године

**ДЕЧАНИ,
ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА**

